

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 134

Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública

Sessió 6, dimarts 4 de desembre de 2018

Presidència del Sr. Raúl Moreno Montaña

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública sobre els motius i la justificació de la proposta de retorn de les pagues extres del 2013 i el 2014 i de la resta de drets suspesos als treballadors públics 355-00043/12	4
Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual cinc directius de Ferrocarrils de la Generalitat cobren un salari superior al d'un conseller 311-00295/12	28
Preguntes acumulades al Govern 311-00370/12 a 311-00374/12	29
Preguntes al Govern acumulades relatives a l'incompliment de l'Acord del 10 d'octubre de 2017 sobre l'adhesió a les actuacions i activitats de l'entitat Taula per la Democràcia i sobre la justificació d'absències del personal 311-00470/12 i 311-00471/12	33
Preguntes al Govern acumulades relatives al projecte Xarxa Oberta 311-00518/12 a 311-00526/12	35
Pregunta al Govern sobre el nombre de certificats emesos o renovats per l'Agència Catalana de Certificació CatCert entre els anys 2014 i 2017 311-00557/12	39

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 6 de la CPDAP

La sessió de la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública (CPDAP) s'obre a les tres de la tarda i dos minuts. Presideix, en funcions, el vicepresident, Alfonso Sánchez Fisac, acompanyat de la secretària en funcions, Teresa Pallarès Piqué. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Dimas Gragera Velaz, María Luz Guilarte Sánchez, Martí Pachamé Barrera i Javier Rivas Escamilla, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara i Lloret, Gemma Geis i Carreras i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, Gemma Espigares Tribó i Francesc Viaplana Manresa, pel G. P. Republicà; Pol Gilbert Horcas, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; David Cid Colomer, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró i Ferrer, acompanyat de la secretària d'Administració i Funció Pública, Annabel Marcos Vilar, i de la directora general de Funció Pública, Pilar Sorribas i Arenas.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública amb el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública sobre els motius i la justificació de la proposta de retorn de les pagues extres del 2013 i el 2014 i de la resta de drets suspesos als treballadors públics (tram. 355-00043/12). Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública. Sessió informativa.

2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el motiu pel qual cinc directius de Ferrocarrils de la Generalitat cobren un salari superior al d'un conseller (tram. 311-00295/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 43).

3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de llocs de treball de designació política ocupats per dones als departaments de la Generalitat en el període 2011-2017 (tram. 311-00370/12). María Luz Guilarte Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 13).

4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de llocs de treball de designació política ocupats per dones a les entitats dependents dels departaments de la Generalitat en el període 2011-2017 (tram. 311-00371/12). María Luz Guilarte Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 14).

5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el percentatge de llocs de treball de la Generalitat i dels ens que en depenen coberts per funcionàries en el període 2011-2017 (tram. 311-00372/12). María Luz Guilarte Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 15).

6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el percentatge de llocs de treball de la Generalitat i dels ens que en depenen coberts per dones en règim laboral fix en el període 2011-2017 (tram. 311-00373/12). María Luz Guilarte Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 15).

7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de llocs de treball de la Generalitat i dels ens que en depenen coberts per dones en règim laboral temporal en el període 2011-2017 (tram. 311-00374/12). María Luz Guilarte Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 69, 16).

8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'incompliment de l'Acord del 10 d'octubre de 2017 sobre l'adhesió a les actuacions i activitats de l'entitat Taula per la Democràcia i sobre la justificació d'absències del personal (tram. 311-00470/12). Joan García González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 127, 40).

9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures previstes per a donar compliment a l'Acord del 10 d'octubre de 2017 sobre l'adhesió a les actuacions i activitats de l'entitat Taula per la Democràcia i sobre la justificació d'absències del personal al Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública (tram. 311-00471/12). Joan García González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 127, 40).

10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la implantació de la banda ampla del projecte Xarxa Oberta (tram. 311-00518/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 137, 44).

11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els excedents de capacitat de la xarxa del projecte Xarxa Oberta (tram. 311-00519/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 137, 44).

12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les connexions dels proveïdors externs d'internet a la xarxa del projecte Xarxa Oberta (tram. 311-00520/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 137, 45).

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les dades del trànsit generat pels proveïdors externs d'internet a la xarxa del projecte Xarxa Oberta (tram. 311-00521/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 137, 45).

14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el control del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació sobre el projecte Xarxa Oberta (tram. 311-00522/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 137, 46).

15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'organigrama del projecte Xarxa Oberta (tram. 311-00523/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 137, 46).

16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el pressupost per a la concessionària del projecte Xarxa Oberta del 2010 ençà (tram. 311-00524/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 137, 47).

17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la durada de la concessió del projecte Xarxa Oberta (tram. 311-00525/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 137, 47).

18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les connexions amb fibra òptica del projecte Xarxa Oberta (tram. 311-00526/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 137, 48).

19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de certificats emesos o renovats per l'Agència Catalana de Certificació CatCert entre els anys 2014 i 2017 (tram. 311-00557/12). Javier Rivas Escamilla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 149, 207).

El vicepresident

Buenas tardes a todos. Empezamos esta Comisión de Políticas Digitales y Administración Pública.

Sessió informativa amb el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública sobre els motius i la justificació de la proposta de retorn de les pagues extres del 2013 i el 2014 i de la resta de drets suspesos als treballadors públics

355-00043/12

Damos la bienvenida al *conseller* Puigneró, *conseller* de Administración Pública y Políticas Digitales, para que haga una sesión informativa a petición de los grupos Socialistas i Units per Avançar y Catalunya en Comú Podem.

La sesión será de la siguiente manera: haremos una primera intervención del *conseller*, por un tiempo máximo de treinta minutos, y, a continuación, los grupos tendrán cinco minutos cada uno de ellos. Luego, el *conseller* tendrá un derecho a

réplica de quince minutos, y los grupos, también, de tres minutos, acabando este punto del orden del día con el *conseller* en su última respuesta.

Así que, sin más dilación, tiene la palabra el *conseller* Puigneró.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública (Jordi Puigneró i Ferrer)

Molt bé; molt bona tarda a tots i a totes. Gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats, i representants també dels sindicats que ens acompanyen, permeteu-me que comenci dient que els presos polítics catalans tenen dret a un procés sense dilacions indegudes. Els presos polítics tenen dret a la llibertat, a la tutela judicial efectiva, presumpció d'innocència, participació política i a un jutge ordinari predeterminat per la llei. La vaga de fam indefinida és un dels exemples més extrems d'accions no-violentes, perquè el nostre moviment ha estat i és no-violent, per molt que vulguin teixir un relat contrari a la realitat. És per això que el Govern es solidaritza amb els presos que han pres aquesta decisió, així com amb la resta de presos i preses que veuen vulnerats els seus drets de defensa i empara.

I ara, sí, comparec a la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública del Parlament a sollicitud dels grups parlamentaris per informar sobre el retorn de les pagues extres del 2013 i 2014 als treballadors i treballadores públics.

M'acompanyen a la taula la senyora Annabel Marcos, secretària d'Administració i Funció Pública, i també la directora general de Funció Pública, la senyora Pilar Sorribas, a qui segurament ja coneixeu també per la seva compareixença del passat 30 d'octubre.

Som aquí avui per parlar de la situació de la funció pública catalana, que ha de respondre cada dia a una major exigència d'una ciutadania cada cop més apoderada i més coneixedora dels serveis públics que té dret a rebre.

Els treballadors i treballadores del sector públic, com els deia, tenen en comú la voluntat de servei a la ciutadania, i és precisament en aquesta voluntat de servei on rau la qualitat que sempre han tingut els serveis públics del nostre país, equiparables als dels països europeus més desenvolupats, malgrat la greu situació de crisi que hem patit tots plegats.

És innegable que les condicions de treball dels servidors i servidores públics, i també les seves retribucions, s'han vist afectades per la crisi; una crisi que va obligar molts dels governs europeus, l'espanyol i el català entre ells, a aplicar mesures d'austeritat; creguin-me, mesures que van prendre tots aquests governs de tots els colors, i tots ells a contracor.

Vull recordar que les retallades de sou dels treballadors van començar amb un president socialista, el senyor Rodríguez Zapatero, quan va reduir el sou dels treballadors públics un 5 per cent l'any 2010; per cert, un import que mai s'ha retornat. Les retallades les va continuar el president Mariano Rajoy, suprimint la paga del 2012. El Govern de la Generalitat també va haver de fer i va haver de prendre decisions difícils en el seu moment, però també va manifestar que, tan bon punt la situació econòmica millorés, les mesures es revertirien. I en aquest punt estem; algunes ja les hem començat a revertir.

Com tots vostès saben, i per això, de fet, estic avui aquí, ara mateix tenim un gran acord que ens falta, eh? –entre moltes altres qüestions que hem de dirimir–, i que és el de l'acord per al retorn de les pagues extres del 2013 i del 2014. Alguns grups parlamentaris ens acusen, eh?, de manca de voluntat negociadora. Jo voldria dir que això és rotundament fals. Aquest Govern no ha parat mai de negociar, i continuem disposats a continuar negociant. Nosaltres, en cap moment, ni quan les posicions podien ser més allunyades –ho repeteixo: mai–, ens hem aixecat d'una taula de negociació.

Puc entendre que els sindicats no estiguessin satisfets amb la proposta inicial que els vam fer; ho puc entendre, i és legítim que així sigui. Però el que sí que no puc compartir és que s'aixequessin de la taula de negociació. Nosaltres hem demostrat que vo-

lem negociar i arribar a acords. Des de que dirigeixo el departament, hem assolit, amb els sindicats, els majoritaris, sis grans acords, o alguns de grans i potser d'altres no tan grans, però, en definitiva, sis acords; alguns d'ells tan importants com l'acord per a l'increment retributiu per al 2018, assolint el màxim increment de l'1,95 per cent de la massa salarial que possibilita la normativa vigent; l'acord, també, que possibilita percebre el 100 per cent de les retribucions en cas d'incapacitat temporal en tots els casos i també des del primer dia. I també d'altres acords llargament demandats pels sindicats, com l'aprovació dels criteris de selecció del personal interí d'administració i tècnic, que farà que tinguem un sistema de selecció del personal interí més transparent i objectiu.

També en les properes setmanes i abans d'acabar l'any, aprovarem una oferta pública d'ocupació per als processos d'estabilització i consolidació de personal d'administració i tècnic, de personal laboral i de personal docent no universitari. Això, per exemple, ens permetrà iniciar ja les convocatòries que ens han de permetre estabilitzar plantilles i rejuvenir-les amb l'entrada, també, de nous treballadors i treballadores públics.

Per tot plegat, eh?, crec que ens mereixem una mica de crèdit, crec que aquest Govern es mereix una mica de crèdit, es mereix confiar en que hem demostrat la capacitat d'arribar a acords, i volem continuar arribant a acords.

Tanmateix, tenim convocada una vaga, això és una obvietat. Vagi per endavant el meu respecte i el de tot el Govern cap al legítim exercici del dret fonamental de vaga, i, per tant, respecte màxim per la decisió que pugui adoptar cada treballador d'adherir-s'hi o de no fer-ho.

Per respecte a aquesta negociació i als interlocutors i a la ciutadania, que és, al final, la beneficiària dels serveis públics, també vull dir que només arribarem a acords que puguem complir, perquè per nosaltres és molt important poder salvar una vaga però és molt més important poder salvar els serveis públics definitivament; perquè, voluntat de retornar les pagues extres, la tenim, creguin-me, la tenim tota. Ens hem compromès a pagar les pagues extres pendents, però una cosa és voler pagar i una altra és mirar com ho podem fer.

Ens diran vostès que és una qüestió de prioritzar, i sí que ho és. Nosaltres ja hem prioritzat; hem decidit que pagarem les pagues extraordinàries del 2013 i 2014, i hem acceptat negociar un calendari amb la mesa de negociació. Ahir mateix, sense anar més lluny, vam presentar als sindicats una nova proposta com a senyal inequívoc de la voluntat d'aquest Govern d'esgotar totes les vies possibles per retornar a la negociació i veure com, entre tots, podem fer possible el retorn dels drets dels treballadors i treballadores de la Generalitat, tots aquests drets perduts durant els pitjors anys de la crisi.

Permeteu-me, per tant, també, que em dirigeixi breument i directament als sindicats, eh? La vostra és també la nostra demanda; el vostre dret és el nostre dret, el del Govern de Catalunya i dels treballadors públics. Ara bé, hem de ser capaços de veure tota la pel·lícula. Sabeu què passa? Que nosaltres volem pagar, però també hem de tenir present que no ens deixen pagar, eh? I no és una excusa, és la trista realitat d'un país que no pot decidir a què pot dedicar els recursos que genera amb escreix. Aquesta dependència i tutela de l'Estat és lamentable.

I encara es pregunten, senyors i senyores diputats, per què volem marxar d'aquest Estat? En un país normal podríem decidir a què dediquem els diners sense haver de demanar ni permís ni perdó. Per poder pagar, hem de poder acordar com ho pagarem, en quins terminis. Ara mateix no disposem dels mecanismes que ens ho permeten. La nova proposta que vam fer ahir eleva d'un 10 a un 25 per cent el retorn de la paga del 2013; una nova proposta sobre la qual treballar i discutir, però a la mesa de negociació; una proposta global, volem, eh?, que inclogui també altres drets com pensions, productivitat o fons social.

Que ningú digui, doncs, que aquest Govern no vol negociar, que aquest Govern no dona la cara, que aquest Govern no entoma els reptes. Des de que soc conseller,

he fet del retorn de les pagues un dels meus cavalls de batalla, a dins del Govern i a fora. I què hem fet, en aquest sentit? Mireu, entre altres coses, evidentment, ja ho he explicat, eh?, hem estat a la taula de negociació, vam presentar una proposta, una proposta que inicialment no va ser acceptada pels sindicats; continuem asseguts a la taula; hem anunciat una segona proposta, i, per tant, manifestem voluntat i capacitat de diàleg i d'acord en aquest sentit.

Però, en segon lloc, també, eh?, haig de fer referència al que he comentat abans, a la impossibilitat que tenim de pagar per part, en aquest cas, del Govern de l'Estat. Què hem fet, en aquest sentit, per desbloquejar aquesta situació? Em vaig reunir amb la ministra Batet per tal que el Govern espanyol pogués eliminar els obstacles legals que ens impedeixen complir amb els nostres compromisos, amb el resultat per tots conegut: un cop de porta. Concretament, la ministra d'Administracions Públiques es va mostrar contrària a la flexibilització de la regla de la despesa de la disposició adicional quaranta-unena de la Llei general de pressupostos de l'Estat del 2018. Per cert, una disposició adicional que la va posar el Partit Popular, eh?, i, per tant, crec que hauríem de ser més receptius a aquesta demanda del Govern de Catalunya. Aquesta norma supedita el retorn de les pagues 2013 i 2014 al compliment de l'objectiu de dèficit i la regla de la despesa. I és per aquesta manca de voluntat política del Govern espanyol que no hem pogut fer efectiu el pagament del 10 per cent de la paga extra del 2013; una adicional que dificulta la possibilitat de retornar les pagues en els propers exercicis pressupostaris.

Què més hem fet? Hem fet també una consulta vinculant al secretari d'Estat de Funció Pública perquè ens aclareixi si podem pagar al marge del que disposa la disposició adicional quaranta-unena dels pressupostos, i sense que això ens obligui a desobeir, perquè, si hem de desobeir, també m'agradaria que ens ho diguessin, eh?, estimats i volguts diputats i diputades.

M'agradaria saber –això és el que hem fet al Govern–, també, què estan fent els grups parlamentaris d'aquesta cambra per ajudar-nos en aquest propòsit, no a nosaltres, sinó als treballadors i treballadores públics de la Generalitat de Catalunya. Perquè pressionar el Govern està bé, eh?, i ho han de fer, però fer demagògia amb les pagues dels treballadors, no. En aquest sentit, esperem una mica més de responsabilitat del PSC-PSOE. Ens ajudarà, el Partit dels Socialistes de Catalunya, a aconseguir que es flexibilitzin l'objectiu de dèficit i la regla de la despesa, o ens continuaran lligant els peus i acusant-nos de que no caminem prou de pressa?

Com els he dit ja en altres ocasions, crec necessari remarcar que estem en procés de tornar a la situació de la funció pública als nivells previs a la crisi. Més enllà de la feina que es realitza des del meu departament, conjuntament amb Vicepresidència, Economia i Hisenda, hi estem compromesos com a Govern. El Govern de la Generalitat té la responsabilitat d'elaborar un pressupost; aquí hi treballarem.

Però, si us plau, no ens feu trampes. Estem en una situació d'infrafinançament, perquè Catalunya –i això, evidentment, s'ha explicat per activa i per passiva i segurament n'hem tingut monogràfics també en aquest Parlament– entrega cada any al voltant d'un estat del benestar a Espanya. La xifra que es calcula ja sigui per la Generalitat, 16.000 milions, o pel mateix Montoro, 10.000 milions, que són l'equivalent als imports dels pressupostos de Salut, Educació i Benestar, i també podríem afegir segurament Interior, aquests diners són diners, ho vull recordar, que se'n van i no retornen. Un estat del benestar sencer. El principal impost que paguem els catalans, doncs, es diu «impost Espanya».

Per aquest motiu, puc afirmar que de ben segur que trobarem una solució –encara ens queden alguns dies fins al dia 12–, perquè tenim el compromís, com a Govern, de tornar les pagues extres, i perquè, de fet, treballem tots plegats en aquest objectiu comú, que és la prestació d'uns serveis públics de qualitat als ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Moltes gràcies i molt bona tarda.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Bien, antes de continuar, si los grupos quieren decir si tienen alguna substitución... (*Gemma Geis i Carreras demana per parlar.*) ¿Sí, señora Geis?

Gemma Geis i Carreras

Sí, bona tarda. Nosaltres substituïm la diputada Anna Geli pel diputat Narcís Clara.

El vicepresident

Gracias. ¿Algún otro grupo? (*Jordi Albert i Caballero demana per parlar.*) Sí, diputado.

Jordi Albert i Caballero

Bona tarda. El diputat Francesc Viaplana substitueix el diputat Lluís Salvadó.

El vicepresident

Gracias. (*Dimas Gragera Velaz demana per parlar.*) Señor Dimas.

Dimas Gragera Velaz

Gracias, presidente. Buenas tardes a todo el mundo. La diputada Mariluz Guilarte substituirá a Manuel Rodríguez.

El vicepresident

Gracias. (*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Señor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, jo mateix substitueixo Xavier García Albiol.

El vicepresident

Bien, gracias. Por otro lado, dar las gracias a los sindicatos que hoy nos acompañan, UGT, Comisiones Obreras y USOC.

Entonces, vamos a continuar con el turno de los grupos. En primer lugar, por un tiempo de cinco minutos, tiene la palabra el diputado Pol Gibert –por un tiempo de cinco minutos.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. Gràcies, conseller i membres de la conselleria que ens acompanyen avui, i també els sindicats que avui ens acompanyen dins i fora del Parlament expressant la seva opinió sobre el que aquí estem debatent.

És innegable que aquesta darrera setmana ha sigut una setmana dolenta pel Govern, una setmana en la qual el Govern s'ha enfrontat amb el seu propi mirall, segurament, de retallades socials durant molts anys acumulades, i aquest darrer mes han explotat al carrer, no?, ja que estem davant d'un fet complicat de gestionar, és innegable, on hi ha molts fronts oberts davant del Govern des de metges, funcionaris, bombers, mossos d'esquadra, estudiants. Jo crec que l'acumulació de retallades durant anys i anys i anys ens porten a un moment, diguem-ne, d'insostenibilitat del sistema, i, per tant, ens trobem la gent al carrer, com és normal, no?

I, a més, avui que parlem de funcionaris públics de la Generalitat de Catalunya, ens trobem amb una gent que ha aguantat a les seves espatlles durant aquests anys de dures retallades els serveis públics essencials: parlem de sanitat, d'educació, d'interior, bombers i funcionaris de la casa de la Generalitat, diguem-ne. Amb la qual cosa han fet un doble esforç, un és aguantar el servei públic retallat i l'altre és aguantar-lo ells amb el seu propi cos físicament, no?

I ara jo crec que ha arribat un moment en el qual aquests funcionaris diuen prou, amb molta raó, segurament. Diuen prou perquè després d'aquests set anys que hi ha hagut crisi econòmica, que és innegable, i que molts governs, com vostè ha dit, conseller, han fet esforços per intentar solucionar-la, arriba un moment en el qual hi ha un creixement econòmic i diuen «escolta, a mi potser que se m'agraeixi alguna cosa d'aquest esforç que he fet i que se'm retorni el que se'm va treure», no?

I jo crec que també aquesta manera de reconèixer, no ens podem enganyar, no pot ser mitjançant bones declaracions –que se n’han fet moltes–, bons tuits, evidentment, sinó retornar drets laborals que es demanen. I vull deixar-ho clar, no només les pagues, estan demanant; estan demanant drets laborals que es van retallar i són molts més que les pagues. Les pagues entenc que són la mare dels ous perquè és el que més recursos econòmics costa però també parlem de moltes més coses i no volia que s’oblidés en aquesta comissió.

Vostè deia que els governs, tots els governs, als europeus feia vostè referència, van fer esforços per assumir la crisi econòmica, i això és innegable i és així, no? Però la diferència que hi ha entre aquest Govern, o aquesta comunitat autònoma que és Catalunya, amb altres comunitats autònomes és que altres comunitats autònomes han fet l’esforç de retornar aquests drets que es van demanar. I això també és igualment innegable.

Vostè demanava crèdit, demanava confiança, d’alguna manera, no? Jo crec que una bona manera de demanar aquest crèdit o tenir-lo, que ara mateix sembla que no el té, és complir amb els compromisos que va adquirir la seva predecessora en el càrrec, que va ser la consellera Borràs, i que va dir que, abans d’acabar aquest any, es retornaria un 10 per cent de la paga del 2013. Això no passarà, evidentment, amb la qual cosa, en els seus primers mesos d’acció de govern, diguem-ne que fa pocs mèrits per aconseguir confiança o crèdit quan no compleix amb el que ja estava previst d’abans, no? I com era inevitable i era fàcilment previsible, vostè no ha pogut evitar culpar Madrid de la seva incapacitat en la gestió. Això, diguem-ne, no ha estat re nou tampoc de part seva, no?

Però és curiós veure com la comparativa, a diferència de parts de l’Estat espanyol, veiem com comunitats autònomes amb un dèficit fiscal, que vostè hi feia referència, igual o similar al nostre quant a greuge, han pogut fer front a aquest retorn de pagues o aquest retorn de drets laborals. I, en canvi, aquí seguim amb aquesta matraca, que sempre ens acompanya, de que és culpa de Madrid, no? I a més, avui, ja, diguem-ne, quadrem el cercle, perquè vostè culpa Madrid d’aplicar la llei que vostès van votar, cosa que ja em sembla paradigmàtic, si més no, no? Es fa difícil d’entendre com culpen els altres d’una decisió que van prendre vostès, i ens poden tornar la pilota a nosaltres dient-nos que busquem una alternativa al que vostè va votar al Congrés dels Diputats? És el que està demanant, quan dit que el seu partit hi va donar suport i que nosaltres busquem una alternativa a aplicar aquesta llei? Això és el que demana vostè avui aquí, no?

Jo intentaria, si més no, perquè vostè, diguem-ne, acusa també el sindicat d’aixecar-se de la taula, el Parlament d’intentar pressionar el Govern i fer demagogia, no? Aquí la culpa és de tothom menys de vostè. Això és el que estem veient tranquil·lament, no? A més, vostè, aquí, quan es citava per comparèixer per un tema concret, com és el tema del retorn dels drets laborals als funcionaris, vostè ve aquí i parla de temes, diguem-ne, que no tenen res a veure amb això, del procés o del que li dona la gana a vostè, no?

Jo, diguem-ne, li faria un recordatori del paper de cadascú en aquest Parlament. Aquí hi ha un paper que és el dels grups parlamentaris escollits per la ciutadania, que es dediquen a controlar el Govern i impulsar la seva acció. És el nostre paper com a diputats, tots els que estem aquí. I els sindicats tenen el seu paper també. Amb la qual cosa, diguem-ne, jo em limitaria a que vostè faci el seu paper, que és defensar les competències que té la Generalitat, perquè, per ser independentista, diguem-ne, s’estima poc l’autogovern.

Vostè, culpes cap enfora, culpa de Madrid, culpa de qui sigui menys de la Generalitat, que té competències per fer-ho, amb la qual cosa, siguem més curiosos; faci l’esforç que li està demanant la gent, faci un calendari rigorós, no insulti els funcionaris dient-los que ho farà d’aquí a vuit anys, que això és una falta de respecte absolutament, i amb la qual cosa, faci la seva feina, que per això li paguen.

El vicepresident

Gracias, diputado. Bien, ahora, por el Grupo Catalunya en Comú Podem, tiene por cinco minutos la palabra el señor David Cid.

David Cid Colomer

Si em pot avisar quan quedi un minut, l'hi agrairé. Bona tarda, conseller. Miri, li dic també amb tot el respecte, però jo crec que el que ha fet avui, en la meua opinió, és, com a mínim, temerari. Ho dic perquè vostè té una vaga general convocada, i, clar, vostè arriba avui a aquesta comissió i el primer que fa és renyar els sindicats. Vostè renya els sindicats, que són els representants dels treballadors i treballadores públiques. Segon, diu que res és culpa seva, i, tercer, ens diu que canviarà la pel·lícula sencera.

Miri, jo l'hi dic amb tot el respecte, però no ens expliqui pel·lícules, o, com a mínim, com diu vostè, expliqui-la sencera, perquè si estem com estem és per una llei d'estabilitat pressupostària que la van aprovar vostès, el seu partit. Ja li vaig dir en el Ple del Parlament –Convergència i Unió–, vostè és un actor intel·lectual de la llei que avui vostè diu que ens constreny. I, li dic una altra cosa, és a dir, quan aquesta llei era vigent, vostès van aprovar i van signar, en aquest cas, el retorn del 10 per cent de la paga del 2013; per què ho van signar?

Clar, és que jo..., el que ens estem qüestionant és: quin valor té la seva paraula? És més, quin valor té la signatura del Govern? És que, en aquests moments, és cap, zero. La seva paraula i la seva signatura no valen res. Perquè, clar, diu..., vostè demana crèdit; més? Més crèdit? Però si li han donat un crèdit de 1.100 milions d'euros! I vostè no el retorna.

Els treballadors i treballadores públiques li han donat un crèdit de 1.100 milions d'euros que són la paga del 2013 i del 2014. Per tant, jo crec que el seu crèdit està esgotat, i aquest és el problema que té. Jo li pregunto: cobraran o no cobraran aquest any els treballadors i treballadores públiques el 10 per cent que vostès van signar de retorn de la paga del 2013? De mitjana, uns dos-cents i escaig euros per treballador i treballadora pública. Tres-cents mil treballadors i treballadores públiques cobraran el que se'ls deu i que vostès van signar abans d'acabar l'any 2013, sí o no? La pregunta és senzilla.

Perquè, clar, vostè ens va dir que no hi havien diners. No hi ha diners, d'acord. Però jo tinc la sensació..., l'hi pregunto: creu que li estan fent el llit des de dins del Govern? Perquè no hi havia diners, però ara s'ha tancat un acord amb els metges –benvingut sigui aquest acord– en el qual hi han 48 milions d'euros per a complements, en aquest cas de productivitat laboral. O sigui, no hi havien 55 milions per retornar el 10 per cent de la paga de 2013 i hi han 48 milions per als metges per a temes de salaris? M'ho pot explicar? Per això l'hi torno a preguntar: tenen dues visions dins del Govern? El Departament d'Economia no li fa cas? També és una pregunta interessant que podria respondre.

Miri, vostè té les relacions trencades amb els treballadors i treballadores públiques i amb els sindicats. És a dir, fa un mes se li van aixecar de la Mesa de Funció Pública, sí, se li van aixecar. I vostè parla de que hi ha voluntat negociadora, sí. La manca de voluntat negociadora, si és igual el que li diguem els grups, si en això té raó, és que són els treballadors i treballadores públiques, els seus treballadors els que li diuen que vostè no té manca de voluntat negociadora.

Miri, aquesta setmana, per exemple, Comissions Obreres li va tornar a haver d'ocupar el vestíbul, en aquest cas de la seva conselleria, perquè poguessin tornar a seure amb vostès. Per tant, miri si hi ha manca de voluntat negociadora: li van tornar a haver d'ocupar la conselleria.

Escolti, al president Torra, que, per cert, està desaparegut –el president Torra–, vostè sap que li han enviat una carta demanant una reunió amb el president? És el president de tots aquests treballadors i treballadores públiques, de més de tres-cents treballadors i treballadores públiques. Es reunirà el president Torra amb els repre-

sentants dels treballadors i treballadores públiques? Els ha contestat la carta que li van enviar? No. O sigui, en aquests moments, el president del seu Govern no s'ha dignat ni tal sols a respondre la carta que li han enviat demanant una reunió per explicar-li quina és la problemàtica que tenen damunt de la taula. Per tant, o sigui, la manca de voluntat negociadora però sí és que és evident; als fets em remeto.

Miri, la seva proposta, ja l'hi vaig dir també al Ple i li diuen els treballadors, és indigna, és vergonyosa, i ells mateixos l'han titllada de provocació. I, clar, vostè avui diu: «No, nosaltres estem posant damunt de la taula una nova proposta.» Que, a més a més, ja sap que no hi estan d'acord. Però és que és la mateixa proposta; si és que vostès els estan fent la mateixa proposta. Vostès els van dir que els retornarien la paga en vuit anys i ara els diuen que l'any que ve els retornaran el 25 per cent. Ja, però és que aquest any els havien de pagar el 10 per cent. Per tant, seria el 10 per cent d'aquest any...

El vicepresident

Un minuto, diputado.

David Cid Colomer

...que ja havien signat, més el 15 per cent de l'any que ve. A 25 cada dos anys, estem parlant de vuit anys. Per tant... (*El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública fa gestos de desaprovació.*) Sí, home... Bé, no ho sé, sumi-ho vostè. Si 2018 més 2019 és el 25 per cent, si mantenim el calendari, són vuit anys. Per tant, aquí no hi ha nova proposta, el que hi ha és una venda, no?; que vostès són especialistes en simbolisme, però com també li vaig dir, hi ha coses que són tangibles com són les pagues, i, per tant, que van pel mateix camí.

Miri, nosaltres li estem fent propostes. Li hem fet propostes, en aquest cas, de cara als pressupostos de la Generalitat; li hem fet propostes d'ingressos; li hem fet propostes també, en aquest cas, d'aconseguir més recursos, i, evidentment, per nosaltres, això, i especialment els drets dels treballadors i treballadores, és una prioritat fonamental. Per tant, nosaltres el que els diem és, escolti, tenen una vaga general de la funció pública convocada, negociïn, donin resposta i sobretot acceptin que s'han de moure i no segueixin renyant els treballadors i treballadores públiques per exigir el que és seu, que són els drets, i, en aquest cas també, els seus diners, que els hi van retallar vostès.

El vicepresident

Gracias, diputado. A continuación, es el turno del resto de portavoces, ordenados de mayor a menor. Tiene la palabra el diputado Dimas Gragera por el Grupo de Ciudadanos por un tiempo de cinco minutos.

Dimas Gragera Velaz

Gracias, presidente. *Conseller*, muy buenas tardes; muy buenas tardes a su equipo que le acompaña, también a los sindicatos que hoy han querido asistir en primera persona a esta comparecencia. Yo definiría su comparecencia, por decirlo suave, como ampliamente decepcionante.

Mire, tenemos una convocatoria de huelga la semana siguiente, tenemos el antecedente de que la semana anterior tuvimos huelga del sector sanitario, del sector de la educación, y ante esto, usted y su Gobierno lo que han hecho es esconder la cabeza. El señor Torra no fue capaz de salir a comparecer, no fue capaz de explicar qué estaba sucediendo ante esta grave situación, y usted tampoco ha sido capaz en todo este tiempo de convocar una mesa general de negociación, que es donde entendemos que se deben dilucidar estos asuntos y ofrecer allí una propuesta.

Nos parece, además, que si ustedes van y ofrecen una propuesta a pagar en ocho años, que ustedes rectifiquen al instante de acabar aquella reunión por la reacción de los medios públicos no tiene mucha coherencia, como tampoco la tiene..., lo ha comentado el señor Cid anteriormente, tiene que aclarar cómo plantean esta propuesta de un 25 por ciento, porque, si es de cada paga, al final nos vamos a ir igual a los

ocho años. Usted negaba con la cabeza, le pido que lo aclare, porque, si cada año pagan un 25 por ciento de una paga, al final estaríamos cuatro años por paga y sumáramos, pues, ocho años.

Miren, ya le hemos dicho..., y coincidimos, tuvimos una reunión con los sindicatos y ellos expresaban que a usted solo le preocupan sus temas digitales, jugar a su videojuego de la república digital, pero no le interesa nada –nada– la función pública. Prueba de ello es, un ejemplo, una fotografía de esto, cuando usted fue al Smart City Congress, nosotros asistimos también, y, mientras usted estaba dentro, interesado por los avances tecnológicos, en la misma puerta tenía los sindicatos convocados, pues, reclamando no solo las pagas, también la devolución de sus derechos, que es algo que tampoco podemos olvidar, porque es amplio. Y, miren, lo que ya nos reuerce es que usted no haga nada de autocritica. Usted viene aquí y echa la culpa a la Ley de estabilidad presupuestaria, a la regla del gasto, que, por cierto, le digo, hay varios ayuntamientos que incumplen la regla del gasto, ustedes que son fanáticos de incumplir leyes, y no le estoy incitando a que incumplan la norma del gasto, pero usted puede corregir cualquier vulneración de la regla del gasto con un informe económico-financiero, que es el que hacen muchos ayuntamientos. Yo estoy seguro de que, si se incumpliese y ustedes emitiesen este informe, la verdad es que sería entendible.

Con lo cual, no quieran trasladar su desfasado «Madrid nos roba» a esto, porque la verdad es que todos los ayuntamientos, todas las comunidades autónomas están sometidas a estas leyes de estabilidad presupuestaria y han cumplido, han retornado las pagas dobles, que también fueron recortadas en su momento.

Yo creo que, al final, es un tema de voluntad. Y, fíjense, la prueba es que ustedes esto ya no se lo cuelan a nadie, porque los sindicatos, hoy, están en la puerta y no están diciendo «Sánchez dimisión», están diciendo «Puigneró dimisión», y, la semana pasada, portaban pancartas con «Torra dimisión»; con lo cual, esto de echar pelotas fuera y no hacer autocritica aquí dentro creo que queda bastante mal en una comparecencia que era exclusiva para tratar este tema.

Pero, miren, nosotros, hoy, ya, la verdad es que poco tenemos que hablar con ustedes en este aspecto. Nosotros le vamos a pedir solo dos cosas. La primera es que respeten los acuerdos y las resoluciones que se alcanzan en este Parlament y que se alcanzaron en esta comisión. ¿Qué les dice que deben retornar? La totalidad de las pagas antes del año 2020, retornando la del 13 en el año 19 y la del 14, en el año 2020. Y, de ahí, no nos vamos a mover, por tres razones que ya hemos comentado. Primero, por responsabilidad, porque somos el partido que hemos ganado las elecciones y porque debemos ejercer como herramienta de presión ante ustedes. Segundo, porque, mientras ustedes malversen un euro público en sus chiringuitos, en sus sueldos de enchufados, de altos cargos, nosotros les exigiremos que anticipen los derechos de las personas. Y tercero, porque ustedes, que quieren cumplir y que hacen un uso torticero, una interpretación torticera de la soberanía de este Parlament, quieren cumplir todas las resoluciones ilegales, pero esta que es legal, que está dentro de sus competencias y que hay margen para hacerlo, no la quieren cumplir.

Con lo cual, primer asunto que le vamos a pedir, no nos vamos a mover de ahí: que se retorne todo antes del año 2020.

Y el segundo se lo vamos a pedir en diferido. Miren, si usted, en la próxima semana, sigue sin ofrecer una propuesta; si, en la próxima semana, los catalanes tienen que sufrir de nuevo parones por las legítimas reivindicaciones de los trabajadores, si tienen a los trabajadores de la función pública concentrados de nuevo y ustedes no han movido ficha, si usted no es capaz –hablaban ustedes de la poca presencia que tiene usted en el Govern– de pedir que se modifique un 1,5 por ciento el presupuesto, que sería el importe anual que corresponde a las pagas, no sabemos cómo usted va a conseguir otros acuerdos para la función pública.

En definitiva, si usted no es capaz de todo esto, la próxima semana, Ciudadanos, ya que usted no cumple las resoluciones políticas de este Parlament, le exigirá res-

ponsabilidades políticas. Ha dicho usted que aún quedan unos días hasta el día 12 y espero que así lo cumpla. Mire, si usted el día 12 no cumple –apúntese esta fecha en el calendario– con las resoluciones de este Parlament, Ciudadanos pedirá directamente su dimisión.

Gracias.

El vicepresident

Gracias, diputado. A continuació, es el turno del Grupo Parlamentario de Junts per Catalunya. Tiene la palabra, por cinco minutos, la ilustre señora Gemma Geis.

Gemma Geis i Carreras

Sí; hola, bona tarda, conseller; president. Els companys... *(Veus de fons i Pausa.)* Els grups de Govern van al final.

El vicepresident

D'acord, però en el guió surt d'aquesta manera. Però, bé, entenc que vosaltres voleu anar al final de la sessió? *(Pausa.)* D'acord. Llavors, té la paraula el diputat Santi Rodríguez per un temps de cinc minuts.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Començaré, com el conseller, amb la cronologia, però donant-la completa; el conseller ha fet una cronologia incompleta dels fets. Ell ha dit «Zapatero, el 2010, retalla els sous dels funcionaris un 5 per cent i no s'han retornat.» Eren les condicions d'aquell moment. I ha saltat a «Rajoy retalla la paga del 2012». S'ha saltat una data: desembre del 2011, Artur Mas retalla mitja paga d'estiu i mitja paga de Nadal dels treballadors de la Generalitat. *(Pausa.)* No, això vostè ho ha ignorat. *(Veus de fons.)* Sí, vostè no ho ha dit, però ja l'hi dic jo. Escolti'm, ja l'hi dic jo, que, a més a més, el meu grup parlamentari va ser corresponsable d'aquella decisió i l'entomem, no ens n'amaguem –l'entomem. Responsables amb la situació del moment, responsables amb la situació econòmica i financera de les administracions en aquell moment, i, efectivament, Rajoy, el juliol del 2012, opta per, a tots els funcionaris, retallar la paga extra de..., la paga, no vull parlar de «pagues extres», no m'agrada parlar d'«extres», perquè no són extres, són salaris, una paga de 2012 a la que la Generalitat s'afegeix immediatament.

S'ignora, per exemple, que, el febrer del 2013, és el Govern també d'Artur Mas, per cert, amb el suport d'Esquerra Republicana, qui suprimeix també la paga de 2013, i el mateix desembre de 2013, el Govern d'Artur Mas suprimeix la paga de 2014, fites que no apareixien en la seva cronologia, però que, òbviament, és motiu de la comissió a la que estem assistint.

Febrer de 2018, es completa el retorn de la paga de 2012, la Generalitat de Catalunya, darrere de les administracions de l'Estat en retornar als treballadors públics la paga de 2012. La Generalitat de Catalunya, única administració de tot l'Estat que reté les pagues de 2013 i de 2014.

Juny de 2017, i aquest és un acord que vostè ha de conèixer perfectament, el Govern es compromet, a la taula de negociació dels empleats públics, al retorn d'un 10 per cent de la paga de 2013 durant l'exercici de 2018.

I, a l'octubre de 2018, vostès ofereixen als treballadors cobrar aquestes pagues fins a l'any 2026. I s'estranya que s'aixequessin de la taula de negociació? La sensació de presa de pèl és monumental. Clar, a nosaltres això no ens estranya, que..., després de tenir un acord signat i d'oferir un pacte en què se'ls diu: «Escolti, miri, fins al 2026 no cobraran aquestes pagues», doncs, ens sembla que és suficient com perquè algú digui: «Escolti'm, no té vostè credibilitat amb els seus acords. No tenim confiança en vostès.»

I el problema que tenen vostès ara, en aquest moment, és precisament aquest, és un problema de confiança: com, havent-hi un acord signat, se'n desdiuen per complet i intenten acordar noves dates. Hi ha desconfiança. I aquest és el principal problema que vostès tenen al davant i que vostès han d'intentar abordar.

Vostè ens dirà: «Ecolti'm, el problema de la regla de despesa, el problema de que no ens deixen gastar més, el problema és que l'impost és a Espanya.» No. Ecolti'm, aquests problemes són els que vostès posen al damunt de la taula. Si vostès em diguessin: «Ecolti'm, és que nosaltres complim amb l'objectiu de dèficit, nosaltres complim amb la regla de despesa a ulls clucs, nosaltres complim...» No, és que tampoc no ho compleixen –tampoc no ho compleixen–. Per tant, el que està faltant aquí, conseller, és voluntat política per arribar a un acord amb els treballadors i retornar-los allò que és seu, que és una paga dels exercicis 2013 i 2014, i no deixar-ho per al 2016.

Ara, a mi, a nosaltres, ens dona la sensació de que vostès, com més soroll, ja els va bé, perquè això va bé per al relat: «És que no tenim prou diners. És que no ens paguen. És que no ens deixen fer. És que no sé què més.» No és l'impost a Espanya, conseller –no és l'impost a Espanya–, és l'impost independentisme, el que vostès practiquen i el que vostès volen fer pagar als treballadors.

Gràcies.

El vicepresident

Gracias, diputado. Ahora, sí, tiene, en nombre del Grupo Parlamentario Republicano, la palabra el señor Jordi Albert. Gracias.

Jordi Albert i Caballero

Molt bé; gràcies, president. Gràcies a l'honorable conseller senyor Jordi Puigneró, també a la senyora Annabel Marcos, com a secretària de Funció Pública, i també a la senyora Pilar Sorribas, com a directora general de Funció Pública. I també benvinguda als sindicats, als representants dels treballadors i les treballadores, que avui també assisteixen en aquesta comissió. La compareixença d'avui va en la mateixa línia d'altres debats que ja hem tingut en aquesta cambra; hem tingut debats en seu parlamentària, dins l'hemicicle, hem tingut debats en comissió, en aquesta mateixa comissió, fa només una setmana, hem tingut també compareixences de sindicats. És evident que hi ha d'haver un compromís, i hi és, aquest compromís, en el retorn de les pagues. Això s'ha de reconèixer, perquè hi és.

Hi és a partir de que hi ha el reconeixement que s'ha de fer aquest retorn, i hi és a partir que es vol trobar la fórmula per arribar a aquest acord. Ara bé, també és cert –també és cert– que hi ha uns acords d'un govern anterior als quals els grups parlamentaris fan constantment referència, però que són d'un govern anterior i que, en la tessitura que tenim ara mateix damunt de la taula, doncs, aquests acords cal redefinir-los. I, en el marc de redefinició d'aquests acords és on es va començar a parlar, en el marc on s'ha de treballar, que és a la mesa general. I, per arribar a un acord, en efecte, cal confiança, i la confiança, en efecte, es transmet amb el compliment –amb el compliment–; si no hi ha compliment, no hi haurà confiança. Cada avenç que es faci ha de ser un avenç que es pugui complir, i, per tant, no es poden prometre retorns que sabem que són inviables, perquè cada un dels passos que fem han de ser passos que es puguin complir i que reforcin la confiança.

Però no només això. Ara mateix hi ha una vaga convocada, i és molt important que es facin tot de gestions adequades perquè aquesta vaga acabi desconvocant-se i es converteixi en una trobada a la mesa. Però, en el marc d'una vaga convocada, també hi ha un nou òrgan de negociació, que és aquest comitè de vaga. Ahir hi va haver una reunió amb el Departament de Treball per acordar els serveis mínims de la vaga del dia 12. Ara s'estableix el comitè de vaga; per tant, un nou element damunt de la taula, i, per tant, s'haurà de negociar amb aquest comitè de vaga per trobar la viabilitat i la possibilitat de desconvocatòria de vaga a partir d'un possible acord, però, després, s'haurà de continuar treballant en el marc de la mesa general. Per tant, hi ha molta feina a fer –hi ha molta feina a fer–. I aquesta feina s'ha de fer acompanyada de la realitat que estem vivint ara mateix.

I, en efecte, hi ha una recuperació econòmica i unes expectatives que estan en un nivell més elevat que no pas en mesos anteriors i en anys anteriors, però, alhora, tam-

bé hem de tenir clar que aquest retorn, que implica 1.100 milions d'euros, s'ha de fer en els terminis que es puguin complir. I, aquí, lògicament, en el joc del compliment de terminis, trobem una de les peces clau de tot el debat, que és el pressupost. I sí, el pressupost d'aquí i el pressupost d'allà. El pressupost d'allà, que tampoc ens arregla tots els problemes que tenim en aquest país, vull dir, que tampoc ho venguem com la gran panacea, aprovar els pressupostos generals de l'Estat, perquè resoldran tots els problemes que tenim a Catalunya, perquè no és cert, però els pressupostos d'allà, que..., en efecte, tenen una limitació en la despesa. I això no es pot obviar, i això no és buscar excuses; això és un cop de realitat. Però, a més, també hi ha els pressupostos d'aquí.

Com podem superar l'entrebanc? Doncs amb una nova dotació pressupostària en un nou pressupost, i que, en aquest nou pressupost..., que sigui aprovat aquí, a la nostra cambra, doncs, sigui un pressupost que reconegui bona part d'aquests drets. I aquí és on s'ha d'emmarcar el marc de negociació, en com nosaltres podem mirar endavant i veure com, de cara als propers anys, i, en efecte, com menys anys, millor..., i nosaltres el que defensem és que es redefineixi la proposta que hi ha actualment damunt de la taula, i em consta que, el Govern, la seva voluntat és redefinir-la en reducció temporal, perquè les expectatives que hi ha ara mateix van molt enllà i entenem també la dinàmica que portem i d'on venim; per tant, les expectatives que hem de generar han de ser de caràcter més optimista que no pas anar tan enllà en el temps, però també és cert que aquest canvi del 10 al 25 per cent ja és un indicador clar de voler tornar, de voler tornar a la mesa, de voler tornar a la negociació.

Per tant, nosaltres, el que demanem al Govern és que agafi les regnes, que s'encoratgi en trobar aquesta entesa amb els sindicats, que en aquest comitè de vaga hi ha una nova oportunitat, i que tenim un marge de millora, però que no és un marge de millora tan ampli com també es vol fer veure des d'alguns grups, perquè el marge de millora està delimitat en un context.

I ja ens agradaria tenir màniga ampla –ja ens agradaria–, però, malauradament, no és així. I també és cert, és una qüestió...

El vicepresident

Diputat, ha d'anar acabant.

Jordi Albert i Caballero

Correcte. I també és cert que és una qüestió de prioritats. I és cert que, per nosaltres, ha de ser una de les prioritats, el retorn de les pagues i la recuperació de drets, però també és cert que, com molt bé s'ha dit en aquesta cambra, la setmana passada va ser una setmana complicada i complexa. Aquesta setmana complicada i complexa reclama moltes solucions en molts àmbits, i, per tant, en tota la seva globalitat hem d'aconseguir trobar la solució perquè tothom tingui aquest bocí d'esperança i aquest bocí d'expectativa en positiu que necessita.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gracias, diputado. Ahora es el turno del Grupo Parlamentario Junts per Catalunya y tiene la palabra la ilustre señora Gemma Geis.

Gemma Geis i Carreras

Sí..., hola, bona tarda, president, conseller, els representants sindicals que estan aquí... Nosaltres avui no podem començar amb una situació de normalitat, perquè tenim encara presos, exiliats i tenim en l'actualitat quatre companys a la presó fent vaga de fam, amb tres consellers –el conseller Rull, el conseller Turull, el conseller Forn– i el president del nostre grup parlamentari. Per tant, crec que primer hem de tenir un record per ells.

Amb relació al tema pel que estem avui aquí, doncs, bé, vostès –i em vaig acostumant a les intervencions– moltes vegades parlen de moltíssims temes. Avui, la compareixença..., nosaltres vam aprovar la compareixença del conseller per parlar

del tema de les retribucions de les pagues extres 2013, 2014. Nosaltres estem absolutament compromesos en fer aquest compliment per part de les resolucions aprovades pel Parlament, i, per tant, que es puguin pagar. Nosaltres som conscients de la dificultat del moment. Vostès, quan feien referència aquesta setmana..., també hem de dir que al final hem de circumscriure quines són les competències de la conselleria i quines són al seu àmbit, en aquest cas, l'àmbit de les persones que treballen a l'Administració, els bombers, els rurals, els agents penitenciaris, i aquesta és, diguem-ne, la negociació amb relació a les pagues extres, però, per tant, jo crec que també hem de centrar el focus.

Aquí ja s'han dit algunes coses. El company de Ciudadanos..., doncs, bé, vostè sempre se'n riu i se'n mofa, de les polítiques digitals, però, justament perquè és una manca de respecte pel sector digital a Catalunya, que és un sector dels més innovadors, i no sé quin tipus d'Administració vostè té al cap, si té una Administració ja no dic 1.0, sinó 0.0, però la veritat és que em sorprèn sempre que, quan ataca el conseller, faci referència a això, quan jo crec que ha de ser compatible una administració moderna digital amb la garantia dels drets i deures de tots els treballadors, que són el factor humà més important en qualsevol àmbit de treball.

I al diputat Pol Gibert, doncs, bé, ja l'hi vaig dir l'altre dia, també, vostès fan referència a la Llei d'estabilitat pressupostària, però hi va haver un diputat al Congrés espanyol que, en ple agost, va modificar la Constitució, que per això sí que es pot modificar, que va votar-la el president Pedro Sánchez, no? Per tant, l'altre dia també l'hi vaig recordar: escolti, vostès quan diuen la disposició addicional quaranta-unena de la Llei de pressupostos, doncs jo li haig de recordar un article d'un professor que explica com no es pot aplicar en aquelles administracions que no compleixen la regla del dèficit o del deute.

També diuen: «S'ha complert per tot.» Doncs, per exemple, a Andalusia, que també jo crec que serà una setmana complicada per a alguns, a Andalusia, l'Acord de 17 de juliol de 2018 diu: «En la medida que lo permita la legislación básica estatal y el cumplimiento de la sostenibilidad económico-financiera, se irá abordando la restitución de las cantidades dejadas de percibir de la paga adicional de complemento específico equivalente de los años 2012 y 2013.» Què vol dir amb això? Doncs que és veritat que hi ha una dificultat, que es van produir unes retallades, i aquestes retallades s'han de revertir, perquè són drets i deures que formen part de l'esfera dels drets adquirits pels treballadors públics, que hi ha un compromís de la conselleria, que està negociant, que mai s'ha aixecat de la taula de negociar; que, per cert, diputat del PP, no ens doni lliçons, vostè, de taules de negociació, per favor, amb gent a la presó i a l'exili.

I, per tant, el que hem de fer és trobar aquesta millor manera d'aplicar això. En aquest sentit, el diputat Cid, que sap que li tinc «carinyo», quan parla dels ingressos, podem parlar dels ingressos. Nosaltres, quan parlem d'aquestes retallades, doncs, jo m'he fet un fart de mirar des dels informes d'en Montoro, que acrediten que hi ha 10.000 milions de dèficit, des d'informes de catedràtics que van poder preveure el *crash* del 2000, com és el catedràtic Santiago Niño Becerra, o per exemple, altres catedràtics com l'Oriol Amat, que, per exemple, fixa fins a 16.000 milions de dèficit. Podem parlar dels ingressos, però tampoc podem negar la major, que és que hi ha una majoritària posició unànime del dèficit fiscal que hi ha a Catalunya. Per tant, jo entenc que hem de ser responsables i no podem negar la major, i no podem tampoc escapolir-nos de la realitat, que és que s'han de pagar aquestes pagues extres, i hi ha aquest posicionament de la conselleria, i hi ha aquesta nova proposta que es va fer ahir, i els encomano a continuar treballant i a trobar aquest punt d'acord, però no podem negar que hi ha una situació de dèficit fiscal i d'escanyament a Catalunya i que jo crec que el millor ingrés que podem fer és fer efectiva la república catalana, no?

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres donem suport a la conselleria, entenem que no s'han aixecat de la taula de negociació; entenem que faran propostes per

continuar avançant. S'han de posar també d'acord; en aquests sis acords que ha posat en valor el conseller ja demostren la capacitat de negociació, que segurament seran insuficients perquè s'ha de fer el pagament d'aquestes retribucions, i la veritat és que quan hom repassa les retallades del 2012 i del 2013, doncs, precisament, en els informes econòmics, són els anys en els quals el dèficit fiscal de Catalunya va pujar i va augmentar.

Per tant, escolti, conseller, té tot el suport per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya per continuar abordant aquesta situació en el marc de les seves competències, per poder fer el pagament de les pagues extres; però, escolti, els senyors del PSOE, els del PSC, ja està molt bé venir aquí i exigir al Govern, perquè forma part de l'activitat parlamentària, i nosaltres hem d'estar aquí a les verdes i a les madures, però hi ha una Llei d'estabilitat pressupostària, hi han uns límits, hi ha una resolució dictada per un secretari d'Estat, que quan...

El vicepresident

Diputada, tiene que ir acabando.

Gemma Geis i Carreras

...-un moment- estàs a l'Administració pública sempre et dirigeixes al secretari d'Estat perquè t'acabi de valorar quina és la teva activitat, i, per tant, aquí també va ser molt clar.

Per tant, voluntat de treball, però no neguem la major, i la major és un escanyament econòmic i unes dificultats legals que, si volen, desobeïm per pagar les pagues extres. Moltes gràcies.

El vicepresident

Gracias, diputada. (*Dimas Gragera Velaz demana per parlar.*) Sí, señor diputado Gragera.

Dimas Gragera Velaz

Sí, presidente, me gustaría pedirle la palabra, si me la concede, por alusiones.

El vicepresident

Treinta segundos.

Dimas Gragera Velaz

Gracias. Sí, he ejercido el uso de alegaciones porque sería tramposo en el debate que, en lugar de comentar la comparecencia, se dedicasen a hacer alusiones sobre el resto de partidos. Miren, le voy a hacer una aclaración, porque creo que es un tema -me dirijo a la portavoz de Junts per Catalunya- que nos va a acompañar durante el mandato, durante la legislatura. No le puede decir a un partido 2.0 como es Ciudadanos, que surgió al albor de las nuevas tecnologías, que no está preocupado por la digitalización, que no nos preocupa la Administración electrónica, que no nos preocupa reducir la brecha digital, que no nos preocupa contener una sociedad digital. Cuando nosotros hacemos, como usted dice, mofa, o le decimos a este hombre que está más preocupado, a este señor *conseller* -sigue siendo un hombre, al menos-...

El vicepresident

Tiene que acabar, diputado.

Dimas Gragera Velaz

Cuando le decimos al señor *conseller*, que no está preocupado por estos temas, nos referimos a que quiere jugar a su videojuego de república digital en lugar de preocuparse por lo que les interesa a los catalanes.

El vicepresident

Gracias, diputado. Bien, ahora es el turno del *conseller*, por un tiempo máximo de quince minutos, así que tiene la palabra el honorable señor Jordi Puigneró.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Sí, moltes gràcies, president. Diputats i diputades, els preocupen tant les polítiques digitals que encara és hora que em facin alguna pregunta en algun moment en aquest Parlament, perquè no me n'han fet cap fins ara; vaja, si més no, si ens haguéssim de remetre als fets, doncs els fets són els que són, eh?, zero preguntes que m'han fet relatives a l'àmbit digital, i portem sis mesos de mandat.

Dit això, escolti, deixin que jo sí que els faci una pregunta: quan aquest Govern arribi a un acord, que hi arribarà, amb els sindicats, per al retorn de les pagues extres, i després ens trobem que no podem pagar perquè ens ho impedeixi la Llei d'estabilitat pressupostària, què faran, vostès? Quina excusa tindran? Ho poden respondre? Perquè vostès tenen capacitat a Madrid per poder fer coses, eh? Què faran, vostès, quan arribem a un acord i després ens trobem al mes de gener, al mes de febrer, i no puguem fer el retorn d'aquestes pagues? Què faran vostès? El mateix que han fet fins ara?, que la paga que havíem de retornar aquest any, el 10 per cent que havíem de retornar, per culpa d'aquesta llei no l'hem pogut abordar? No? M'agradaria saber-ho. Nosaltres estem fent accions, i miri que nosaltres som un govern que volem marxar d'Espanya, i estem tenint reunions amb la ministra Batet per intentar solucionar aquest problema de retorn de les pagues dels funcionaris.

Jo crec que vostès també haurien de fer una miqueta de reflexió de com poden col·laborar en aquest propòsit, i per això els hi he dit, jo els hi he dit, crec que de forma positiva: tenen mecanismes per abordar aquest repte.

Nosaltres el que farem amb aquesta proposta que hem presentat ja, una primera proposta nova, precisament –i responc, ara no recordo qui m'ho ha preguntat concretament, em sembla que ha estat el grup dels comuns i també del Partit Popular–, és ja incloent-hi la impossibilitat que hem tingut de pagar el 10 per cent, diguéssim, d'aquest 2018. Però és que això és així. I, per tant, com que volem complir els compromisos que han adoptat anteriors governs, tot i que tenim serioses dificultats per poder-ho fer, això ja ho incorporem a la nova proposta que hem fet i que vam fer ahir en la reunió que va haver-hi dels serveis mínims, en la proposta que vam anunciar i que esperem que després, en la mesa de negociació, doncs, això es pugui acabar concretant.

Miri, més coses. La primera proposta que vam fer, senyor del Partit Popular... Vostè ha fet..., ha explicat una miqueta tot el que han estat les retallades, que vostès en són els camps, eh?, van ser els que, diguéssim, van aplicar unes polítiques d'austeritat a nivell de l'estat i a més a més... (*Veus de fons.*) Sí, home, sí, sí que ho són –sí que ho són. Si se n'ha, diguéssim, vanagloriat –se n'ha vanagloriat. Escolti, a la primera proposta que vam fer nosaltres, vostès es van comprometre que la paga que van retallar del 2012 es retornaria en quatre anys. Aquesta va ser la proposta que va fer el Govern Rajoy. Doncs bé, nosaltres l'únic que vam fer va ser agafar aquesta proposta; havíem de retornar dues pagues, i, per tant, la primera proposta que vam posar a la mesa de negociació va ser quatre per dos, vuit. Per tant, és la mateixa proposta que vostè ha trobat tan intolerable, és la mateixa proposta que vostès van fer per retornar una paga extra. Evidentment, nosaltres, aquesta proposta... Ja n'hem fet una altra de millor, i, per tant, la nostra voluntat és mirar a veure com retornem com més aviat millor aquestes pagues. Per tant, la voluntat hi és.

Després també m'agradaria fer referència... Al final és que hi hem d'acabar, eh?, a la Llei d'estabilitat pressupostària, perquè he tingut diferents preguntes al respecte. Escolti, jo estic d'acord amb vostè que, en el seu moment, l'any 2012 –ho hem reconegut molts grups polítics–, s'havien de prendre mesures, però que es preguessin en aquell moment no vol dir que continuïn sent ara vàlides i vigents, i, per tant, per això estem fent tots els esforços perquè això es modifiqui. La meua pregunta és: ens poden ajudar, vostès, a nivell de Madrid, en aquest sentit? Perquè el pressupost que ha presentat el senyor Pedro Sánchez, en aquest sentit, no ha introduït l'eliminació –almenys no l'hem vista– d'aquesta addicional quaranta-unena.

I vostès en són responsables, d'aquest pressupost que ens estan venent a capa i a es-pasa i que volen que aprovem. Per tant, li pregunto si... I jo crec que ho poden fer, eh?, que ens poden ajudar. Per tant, crec que podrien fer també un bon favor als treballadors de la Generalitat amb l'objectiu de flexibilitzar, això que diu vostè que és tan dolent, i que evidentment compartim, que ara és un moment on podríem entrar, diguéssim, a flexibilitzar el que és la regla de la despesa i del dèficit; doncs fem-ho –fem-ho.

I, per tant, l'emplaço que, amb els seus socis del Partit Socialista, vostès –no sé qui m'ha dit que no era jo prou influent amb el conseller d'Economia–, escolti, a veure si són més influents amb els seus socis de Madrid, amb el PSOE, que han presentat una proposta de pressupost conjunta. M'agradaria veure aquests resultats. Si ho aconsegueixen, jo els hi agrairé, i crec que els treballadors també els hi agrairem, perquè això ens obrirà la porta a poder facilitar aquest pagament. Per tant, penso que aquí podem anar de la mà, i no li estic dient com un retret, eh?, senyor Cid, l'hi dic com una qüestió en la qual podríem treballar conjuntament en les properes setmanes.

Què més? Andalusia. Bé, perdó, Andalusia, no; voldria parlar del que han dit vostès que som l'única comunitat que no hem retornat les pagues. Bé, això és una altra de les falsedats que es repeteixen, allò, fins a la sacietat, i que per repetir-se molt no vol dir que siguin veritat. Andalusia no ha fet el retorn de les pagues del 2013 i 2014. Ells en diuen... O sigui, al final és el mateix concepte que nosaltres, però en el nostre cas l'import era exacte que el de les pagues, ells era un import diferent, però, en el fons, estem parlant del mateix, és una part de la retribució que es va retallar el 2013 i 14, i, en aquest sentit, el Govern, per cert, del Partit Socialista d'Andalusia, senyor Pol Gibert, vostè que ens està donant tantes lliçons, doncs, no ha ni tan sols convocat la mesa a Andalusia per calendaritzar, diguéssim, el retorn d'aquestes pagues, ni tan sols ha fet això. Nosaltres ja els portem unes quantes pantalles d'avantatge, eh?

Per tant, home, lliçons del Partit Socialista, les justetes. Al contrari, jo penso que vostès haurien d'ajudar-nos en aquest propòsit. Vostès ara governen a Madrid, i també l'hi dic sense cap retret, l'hi dic amb bona fe, eh?, que ens poden ajudar a convèncer la ministra Batet –ministra catalana, per cert, eh?–, on tindria, diguéssim, doncs, molta capacitat –per cert, i la ministra d'Economia, andalusa, eh? Per tant, no sé com no desbloquegen, vostès, això, ja, a Madrid, i, per tant, deixin-nos de donar-nos lliçons i facin vostès la feina que han de fer en el si del Govern de l'Estat.

Això també fa referència als futurs governants d'Andalusia, que els tenim tots aquí, eh?, Ciutadans, el Partit Popular. Escolti, vostès sempre diuen «no, és que vostès no parlen de les coses que preocupen als catalans», no? Jo no he sentit que en la campanya andalusa cap dels seus líders hagi parlat sobre el retorn de les pagues extres a Andalusia –no ho he sentit. Al contrari, només feien que parlar de Catalunya. O sigui, aquests són els problemes reals dels andalusos? Catalunya és el problema real dels andalusos? La veritat, eh?

Vostès saben quin és el seu problema? És que vostès fan de Catalunya, doncs, la pinyata aquella que..., saps aquella, quan els nens, eh?, quan és el seu aniversari, que posen allò; vostès fan de Catalunya la pinyata a nivell de l'Estat, i, per tant, això, evidentment, no els hi podem acceptar.

Mirin –i finalment, eh?–, penso que nosaltres arribarem a un acord, jo crec que, estic convençut que arribarem a un acord. Estem treballant per aquest acord. Potser es produirà abans de la vaga o després, no ho sé, però arribarem a un acord, perquè nosaltres ja hem prioritzat que volem pagar, volem pagar les pagues. Només ens hem de posar d'acord en com ho farem i en quins terminis. I després, evidentment, espero que vostès, els que governen l'Estat, ens ajudin, diguéssim, en la possibilitat de poder fer efectiu aquest pagament. I, per tant, haurem assolit, diguéssim, al final, un objectiu que és que els treballadors puguin cobrar el que se'ls deu.

Però, miri, per part seva, tenim crec que no massa bons auguris, eh? L'altre dia vam demanar al Partit Socialista, amb una esmena que vam presentar, on li dèiem textualment: «Exigir al Govern de l'Estat que adopti les mesures pertinents per fle-

xibilitzar o eliminar la normativa que impedeix el restabliment de les retribucions minorades en quanties no previstes a les normes bàsiques de l'Estat per tal que el Govern pugui fer efectiu el pagament de les pagues extraordinàries de 2013 i 2014 als seus treballadors.» Sabeu què va fer el Partit Socialista davant d'aquesta esmena? El senyor Pol Gibert l'apoderava... estava de baixa i potser no ho sap, però, en tot cas, ja l'hi dic jo: no la van acceptar, eh? Per tant, jo els demanaria que no defugin aquesta responsabilitat que també tenen en aquest compromís de fer retornar les pagues.

I, finalment, permetin-me que parli també una miqueta..., perquè nosaltres parlem de tot, eh?, al final jo també els demanaria a vostès que també afrontin tots els debats i tota la pel·lícula del que representa poder fer efectiu el retorn d'aquestes pagues. I hi ha un d'ells que vostès ni l'esmenten, eh?, que és el tema del dèficit fiscal i l'infrafinançament de la Generalitat. És una realitat –no, no, no rigui, senyor Gragera, no rigui, és que és veritat. Està, diguéssim..., inclús els pitjors informes que pot fer o Funcas o el Govern de l'Estat diuen que hi ha dèficit fiscal, per tant, no el neguin –no el neguin. El dèficit fiscal existeix –existeix–, i només amb el..., si es complís el que ens dona les pitjors expectatives de dèficit fiscal, vaja, és que podríem pagar demà els funcionaris, demà mateix els podríem pagar.

Per tant, això del dèficit em recorda una miqueta aquell pare que, quan el seu fill s'ha fet gran i ja treballa i té la seva primera nòmina, però encara viu a casa, li diu: «Escolta, el que cobres de la nòmina servirà per pagar les despeses de la casa, i ja et donaré jo, diguéssim, uns..., doncs, quan vulguis anar al cinema o hakis d'anar a comprar, eh?, ja et donaré els diners que necessitis, no?» I el pobre noi, un dia, arriba a casa i el seu pare li diu: «Escolta, què fas tan mal vestit, que vas com un perdulari?» Diu: «Home, escolta, és que si no em dones els diners, diguéssim, per poder-me vestir adequadament, evidentment..., que són els meus diners, per cert, eh?» Això és el que vostès practiquen amb nosaltres. Vostès ens acusen a nosaltres d'anar com uns perdularis, i després..., perdó, si no..., els ingressos que genera Catalunya, doncs, serien suficients per poder fer el retorn d'aquestes pagues, i moltes coses més de les vagues que hem tingut la setmana passada. I, després, aquests diners, que se'ls fan seus, després ens acusen de que anem mal vestits, no?

Home, penso que haurien de tenir una miqueta més de decència en aquest sentit, i, per tant, demanar-los, doncs, que quan parlin, eh?, del que significa el retorn dels drets laborals dels nostres treballadors, es mirin la pel·lícula sencera i no només una part de la pel·lícula.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Bien, ahora hay una posibilidad de turno para los grupos, que entiendo que lo quieren ejercer. Bien, pues, por un tiempo máximo de tres minutos, tiene la palabra, por el Grupo Socialistes, el ilustre señor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. Serem breus perquè no tenim molt temps. Jo vull fer algunes preguntes, conseller, a veure si em vol contestar en algun moment. Vostè fa referència a que el marc legislatiu no ens permet retornar els drets, això ho ha dit diverses vegades i ho ha repetit molt. Jo pregunto: no ho saben quan van firmar el compromís del retorn del 10 per cent? Quan van firmar el compromís de retorn del 10 per cent del 2013 aquest any, això no ho saben, això del marc legislatiu? Els ha vingut sobrevingut? Perquè aquí s'ha parlat, ho deia el portaveu d'Esquerra Republicana, diu: «Si no hi ha compliment, no hi ha confiança; això sí, hem de redefinir els compromisos.» No sé com es menja això, diguem-ne, és una mica complicat de pair tot plegat, no?

Jo li deia: a part de les pagues, que són molt importants, què pensa fer per retornar la resta de drets que són pagues? –drets socials i laborals. També ens interessaria aquest tema, perquè és un tema que també ens preocupa.

Tercera pregunta: si no hi ha pressupost per al 2019, quin marge té vostè per fer front al compromís a l'hora de retornar les pagues? Com ho pensa fer?

I una pregunta que m'ha semblat que vostè deixava una finestra oberta i no vull desaprofitar-la. M'ha semblat que deia, o m'ha semblat a mi entendre que si es modifiqués la regla de la despesa potser podríem comptar amb el seu suport per al pressupost. I jo voldria dir-li: és així? M'està dient això, vostè? Que si es modifica la regla de despesa comptaríem amb el suport per tirar endavant el pressupost? Que l'hi dic, no només afavoriria els treballadors públics, que també, sinó molta més gent d'aquest país.

I també li vull dir: el que passa amb les pagues en aquest país és que vostès es queixen d'una sèrie de coses àmplies, culpa de tothom menys de vostè, no?, però li puc ficar exemples de diferents comunitats autònomes d'aquest Estat en les quals tenen una altra casuística –dèficit fiscal similar o major, menys pressupost– i que ho han aconseguit fer, sense venir aquí lamentant-se de tot el marc legislatiu que els envolta i que no poden complir el que és competència seva, no? I jo els dic: si vostès no poden complir amb les seves competències, les conseqüències d'aquest incompliment no les haurien de pagar els funcionaris, sinó vostès, segurament, perquè si no són ni capaços de gestionar el seu autogovern, estem en un problema més greu, no?

I, a més, també li volia dir: vostè diu que farà tot el que pugui per evitar la vaga. No tinc per què, diguem-ne, no creure-m'ho, però, clar, si miro el que em diuen les dades, des del 31 d'octubre fins ahir no hi va haver cap interlocució amb els sindicats. Per tant, evitar una vaga de 300.000 persones, doncs a mi em sembla que podria fer alguna cosa més vostè que no només estar un mes i escaig esperant a que algú li digui alguna cosa, no?

També demanava..., es queixa de que no té recursos. Això també és un històric, i ens queixem tots de que no tenim recursos. Però també li volia dir: vostès s'atreveixen a demanar-los un esforç als funcionaris, un esforç molt important, d'uns tres mil euros per funcionari de mitjana, però no s'atreveixen a demanar-li un esforç a la gent que en té més. Quan venen a aquest Parlament i parlem d'apujar l'impost de la renda o l'impost de patrimoni, aquí això no ho toquem, però als funcionaris sí que són capaços de demanar-los un esforç més gran. Home, una mica de coherència, que s'atreveixen amb els més dèbils i no amb els més forts, no?

I, per últim, no sé si és el torn d'allusions, o, diguem-ne, contradiccions, però el sumo al meu torn habitual. Demanava, la portaveu de Junts per Catalunya, la senyora Geis, que ens ajustem al tema que és de la compareixença, i comença ella intervenint parlant sobre un tema que no té res a veure amb la compareixença –que ho ha fet el conseller, també–, amb la qual cosa també una mica de coherència per a tots plegats.

El vicepresident

Gracias, diputado. Ahora, por el Grupo Parlamentario de Catalunya en Comú Podem, tiene el turno por tres minutos el ilustre señor David Cid.

David Cid Colomer

Conseller, jo li recordo que el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública és vostè. Jo soc un partit de l'oposició que fa propostes. Ho dic perquè vostè ve aquí i demana que tots els altres, no?, facin coses, però vostè, bé, jo diria que en fa poques, i les que fa jo diria que és més gasolina que no altra cosa.

Miri, nosaltres hem fet una proposta molt clara. Si nosaltres hi estem d'acord, que Catalunya necessita un millor finançament. El primer que haurien de fer probablement és estar disposats a negociar aquest finançament i anar a la negociació de finançament amb l'Estat. Nosaltres ja els hem dit que no s'ha de deixar mai cap cadira buida per defensar els interessos de Catalunya. I hi feia referència també, en aquest cas, el portaveu d'Esquerra Republicana, que celebri que reconegui que, en aquest cas, són importants els pressupostos generals de l'Estat.

Miri, als pressupostos generals de l'Estat que nosaltres hem pactat hi han 350 milions d'euros que permeten augmentar la despesa de la Generalitat superant la regla

de despesa, i això a mi m'ho ha reconegut directament i ho ha reconegut en públic, en aquest cas, el conseller d'Economia. Per tant, hi ha una proposta d'ingressos també en els pressupostos generals de l'Estat.

Segona. Nosaltres li estem fent aquí propostes d'ingressos per millorar, en aquest cas, la capacitat financera de la Generalitat: impost de successions, impost sobre la renda, impostos ambientals per fer la caixa més gran, perquè això és del que es tracta. Si nosaltres ja sabem quina és la situació. O sigui, els estem fent propostes i nosaltres som els que els estem intentant ajudar.

I vostè em parla de la Llei d'estabilitat pressupostària. Miri, una altra vegada; és que ja els vam avisar en el seu moment, que això era un atac a l'autogovern de Catalunya. I, clar, vostè «miri, és que ens vam equivocar fa uns anys». Ja, ja, però és que es van equivocar molt.

I després, a veure, jo també..., jo estic segur que vostè sap com funcionen les coses. O sigui, la modificació de la Llei d'estabilitat pressupostària, malauradament, no és a través dels pressupostos. Si ja hi ha una llei, nosaltres hem entrat una llei, en aquest cas, en el Congrés dels Diputats per modificar la Llei d'estabilitat pressupostària. I sap vostè per què no s'aprova, aquesta llei? Perquè la tenen bloquejada a la Mesa del Congrés; la tenen bloquejada a la Mesa del Congrés, el PP i Ciutadans. I sap per què la tenen bloquejada a la Mesa del Congrés, PP i Ciutadans? Perquè vostès, el seu partit, el PDECAT, els va donar la majoria a la Mesa del Congrés. Sap per què els va donar la majoria a la Mesa del Congrés? Per cobrar el *mailing*.

Per tant, si em poso al seu nivell de demagògia jo puc dir que vostès no estan pagant la paga doble dels funcionaris perquè van voler pagar el *mailing*. Per tant, miri, eh? O sigui, més val que no toqui –més val que no toqui– el tema de la Llei d'estabilitat pressupostària. Clar, és demagògia, que és el que fa vostè, perquè, escolti, ja l'hi vaig dir també en el Ple del Parlament: si aquí el partit que més s'ha trencat la cara contra la Llei d'estabilitat pressupostària, que van aprovar vostès, és el meu partit. Llavors, o sigui, escolti, per tant: la Llei d'estabilitat pressupostària? Sí. Però és que els treballadors i treballadores públiques li demanen solucions a vostè ara i aquí.

Llavors, una altra cosa que jo també... Estem parlant del capítol I. Per tant, vostès..., es poden aprovar els pressupostos o no. Ja els hi dic: no aprovarem els pressupostos a qualsevol preu. O hi ha un calendari de retorn de pagues, que és el que demanen els treballadors i treballadores públiques en dos anys, o amb nosaltres no hi comptin en l'aprovació dels pressupostos. I, en tot cas, ho poden fer, perquè vostès, com saben bé, és capítol I, i poden fer modificacions de crèdits si vostès tenen voluntat política, en aquest cas, per retornar la paga doble dels funcionaris.

I, home, a mi també em sorprèn que es digui que això és un acord signat per un altre govern; però si estaven en el Govern vostès, senyors d'Esquerra Republicana! O sigui, a mi el que em sembla també extremament incomprendible és que un acord signat per un Govern –signat, eh?– que es retornava el 10 per cent, en aquest cas, l'any 2013, no es retorni, i se'ls diu que no hi ha diners, però, en canvi, per pagar un complement de productivitat als metges, sí que hi ha diners. L'hi torno a preguntar: vostè creu raonable, això? O creu que una demanda que afecta 300.000 treballadors, que, a més a més, fins i tot es va plantejar abans, no hauria de, en aquest cas, haver coordinat el Govern per veure què era el més rellevant? Jo també l'hi pregunto: vostè creu que això és raonable?, sí o no?

El vicepresident

Diputat, ha d'anar acabant.

David Cid Colomer

Acabo amb una darrera... Miri, vostè parla de que no s'ha aixecat de la mesa de negociació de la funció pública. No, és que se li han aixecat els sindicats, se li han aixecat els treballadors, perquè els ha fet fora amb la seva proposta.

Jo li demano només una cosa: intenti d'aquí al dia 12 no tirar més gasolina. I a mi..., ho sento, amb tot el respecte, però jo crec que les declaracions que vostè fa en les quals renya els treballadors públics, renya els grups, vostè diu que no té cap tipus de responsabilitat i que és responsabilitat de la resta..., escolti, si vostè no vol exercir de conseller, doncs sigui conseqüent, plegui, perquè, si al final tot és culpa del món mundial menys seva, doncs jo no sé per què fa de conseller. L'hi torno a dir: si us plau, negociï, parli amb els treballadors i treballadores públiques, intenti que tornin a la mesa de negociació. Jo crec que...

El vicepresident

Diputat, si us plau.

David Cid Colomer

...jo crec que complir els compromisos és important, i, per tant, retornin el 10 per cent que es van comprometre i van signar, de retorn, en aquest cas, de la paga doble del 2013 aquest any, que és l'any 2019.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ahora, por el Grupo Parlamentario de Ciudadanos tiene la palabra por tres minutos el señor Dimas Gragera.

Dimas Gragera Velaz

Gracias, *president*. Honorable señor Jordi Puigneró, *conseller* de Políticas Digitales y Administración Pública, la verdad es que coincido..., cojo el hilo de la última intervención: usted ha venido aquí a dar lecciones, a solucionar los problemas de Andalucía, pero ha hecho cero autocríticas. Nosotros esperábamos hoy una comparecencia donde se vislumbrase algún punto de acuerdo, donde se hiciese autocrítica, donde, como Gobierno, pues, bueno, alguna excusa nos podría poner, pero es que ha sido todo excusas y ninguna solución.

Le voy a pedir que retire públicamente la afirmación que ha hecho, porque es falaz, de que Ciudadanos no ha registrado ninguna iniciativa parlamentaria en esta comisión sobre Políticas Digitales, porque lo va a poder comprobar ahora mismo. Y lo podrá comprobar si usted mira el diario de sesiones y ve todas las PRs que ya hemos votado en este sentido.

Lo que sí que es verdad es que usted no ha hecho nada para mejorar las condiciones de la función pública desde que es *conseller*. Y, dígame, sinceramente, ¿cree usted que la función pública está mejor hoy que en mayo, cuando usted fue investido en el cargo? Pues justifíquemelo también.

Y, además, ustedes, que son el *Govern dels millors...*, comparándose justo y únicamente con la única comunidad autónoma que no ha devuelto las pagas, en lugar de compararse con todos los ayuntamientos y con todas las comunidades que sí que la han devuelto.

Y, miren, el tema del déficit fiscal..., revise usted su mensaje, el mensaje de su partido, si esto ya no lo dicen ni ustedes en los mítines, si ya ha quedado claro que su deuda está calificada como bono basura.

Además, nosotros siempre hemos defendido que defendemos los derechos de las personas y no el de los territorios. Usted ya ha demostrado, pues, bueno, por sus actuaciones y por sus afirmaciones en esta comparecencia, que no es así.

Además, nos resulta curioso, es decir, no había dinero –fíjese como se contradicen ustedes mismos– para cubrir el 10 por ciento, pero ustedes, ahora, prometen el 25 por ciento. Pues, hombre, si no han podido cumplir el 10 por ciento, entiendo que el 25, según su lógica, será más complicado.

Al final, lo que nosotros pensamos es que ustedes afrontan estos temas, si lo dijo públicamente, el otro día, el señor Eduard Pujol, «como migajas», que ustedes están preocupados por otras cosas y los derechos de los trabajadores públicos, para ustedes, son migajas, lo han dicho ustedes en rueda de prensa.

Nosotros hemos sido bastante claros. Le hemos pedido que cumplan las resoluciones del Parlament, porque creemos que hay margen para ello, y que lo hagan, a ser posible, antes de la próxima semana, porque los catalanes no merecen ver como de nuevo sus servicios están parados porque ustedes no han tenido acción.

Se lo hemos dicho, usted dice que quedan unos días; nosotros le hemos dado hasta el día 12, y pensamos como dicen ahí, que usted, quizás, haría mejor otras cosas, pero, desde luego, como *conseller* de Política Digital, y, sobre todo, de Administración Pública, no lo está haciendo muy bien, que digamos.

El vicepresidente

Gracias, diputado.

A continuación, es el turno del Grupo Parlamentario del Partido Popular de Cataluña. Por un tiempo máximo de tres minutos, tendrá la palabra el ilustre señor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Conseller, molt breument. Jo estic convençut de que vostè no deu abordar o el seu departament no deu abordar les negociacions amb els treballadors amb els mateixos arguments que vostè ha posat, avui, sobre la taula, perquè, vaja, aleshores segur que no tornen a la taula, no? És a dir, escolti, que vingui qui sigui, però que vingui algú competent per negociar els drets dels treballadors, perquè, clar, si vostè no té la responsabilitat d'absolutament res, tota la responsabilitat és de tots els altres, escolti, doncs que vingui algú competent i que pugui arribar a compromisos i que després els pugui complir.

Però, escolti'm, al final, governar, si és que és una qüestió de prioritats. És molt simple: és una qüestió de prioritats. I quan tenen, vostès, les queixes que tenen, no és perquè s'incomplixi un determinat acord, no; si el problema és que..., si és que farà cinc anys que es va prendre la decisió de suprimir una paga el 2013, i farà cinc anys que es va prendre una decisió de suprimir una paga el 2014. I, passats cinc anys, vostès els ofereixen als treballadors retornar-les-hi en vuit anys més. Si el problema és aquest, si no és que hi hagi un incompliment, és que, al final, és decalatge.

Però, escolti, conseller, vostè deu recordar perfectament –i així veurà de què es tracta això de les prioritats i governar, tal, no?– els acords que va prendre el primer Consell de Govern en el qual vostè va assistir. Hi havia, exactament, els mateixos problemes, hi havia el mateix dèficit fiscal, hi havia la mateixa regla de la despesa, hi havien, exactament, les mateixes limitacions, les mateixes dificultats per obtenir ingressos, taló extra de 20 milions per a TV3. Ah, *amigo!* És que es tracta d'alimentar l'«espíritu nacional» i això no té preu.

Però, escolti'm, si vostè va comptant, amb les delegacions polítiques que han tornat a obrir en l'exterior, es cobreixen els 5 milions d'euros que falten per complir el compromís de pagar el 10 per cent de la paga del 2013 durant el 2018. Per tant, si vostès no ho han fet és perquè vostès, políticament, no han volgut fer-ho.

I, per tant, el que se'ls demana és: tinguin vostès la voluntat política d'arribar a un acord i d'arribar a un acord raonable per retornar als treballadors de la Generalitat la part del sou que se'ls va haver de treure el 2013 i el 2014.

El vicepresidente

Gracias, diputado.

Ahora, es el turno del Grupo Parlamentario Republicano. Tiene, por tres minutos, el turno de palabra el señor Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Nosaltres tornem a incidir en el mateix. Incidim en la necessitat de generar el clima propici i adequat per tal d'arribar a l'acord. I aquest s'haurà de donar en el marc que pertoca.

Aquí, que cadascú –abans s’ha comentat– fa el paper que també li toca fer per la seva responsabilitat, l’oposició fa d’oposició, els grups que donen suport al Govern donem suport al Govern, i, per tant, hem de ser facilitadors dels acords, i, als grups de l’oposició, els toca, doncs, precisament, fer la tasca que estan fent de pressionar, pressionar i pressionar. I els sindicats són els representants dels treballadors i amb els quals s’ha de negociar i s’ha de parlar. I, amb els sindicats, en el marc de negociació, ara mateix, hi insisteixo, amb una vaga convocada des del comitè de vaga, doncs s’hi ha de seure i s’hi ha de treballar. I, després, esperem que amb un acord satisfactori, continuar treballant en la mesa. I estem convençuts de que es prendran totes les mesures per tal que l’acord sigui possible. Insisteixo que l’acord possible serà l’acord que es pugui complir, i l’acord que es pugui complir haurà de ser aquell que, raonablement, tothom tingui clar que és el que, realment, es pot dur a terme i es pot posar a sobre la taula.

I aquesta és l’ambició que hem de tenir i aquesta és la proposta que nosaltres traslladem al Govern i al conseller, i la petició que li fem. Seiem, recuperem el diàleg, i, a partir d’aquí, trobarem les solucions. Podem continuar parlant del passat i podem continuar parlant de per què hem arribat en aquesta situació, i podem continuar esgrimint amb aquell acord, que, per molt que s’interpelli que érem els mateixos, però, al final, són governs diferents i això és inqüestionable, perquè hi ha unes eleccions pel mig, i que, al final, aquest acord, doncs, ara mateix, a data d’avui, és cert, s’ha de redefinir. Tenim dues opcions: o quedar-nos tancats i bloquejats recordant aquell juny del 2017 o mirar cap endavant i trobar la proposta i trobar la solució.

I, per tant, la voluntat hi és, el reconeixement hi és, i la recuperació no només de les pagues, sinó dels drets –dels drets–, perquè avui s’ha parlat molt de pagues i s’ha fonamentat tot en les pagues, però també la recuperació gradual dels drets dels funcionaris, doncs també ha d’entrar en aquest marc de negociació, ha d’estar sobre la taula. I això és el que hem de demanar i això és el que estem demanant i tenim constància que el Govern és el que també està treballant.

Tenim una data, que és el 12 de desembre, però, a més, en aquella mateixa data, hi haurà un ple en aquest Parlament, on, a més, també tornarem a estar parlant d’això en l’hemicicle, perquè hi ha una moció subsegüent presentada pel Partit Socialista. Per tant, diguem-ne que continuarem, continuarem amb aquest tema com una prioritat política, i ho és per a tots els grups que estem aquí, asseguts en aquesta comissió, i ho és per a tots els grups que estem també representats en la cambra, en la cambra catalana.

Per tant, hem de continuar endavant i mirar endavant. I, com més referències fem enrere i com més anàlisis fem de com hem arribat fins aquí, segurament, el que fem és enrarir molt més el context. I el que cal és una visió diferent, una visió empàtica, i, amb això, ja m’han sentit parlar més d’una vegada i fer referències a la transcendència de com afrontem les reunions i les trobades, una visió empàtica, que fomenti el diàleg, i, a partir d’aquí –a partir d’aquí–, trobarem la solució adequada, perquè estic convençut que la solució hi serà.

I, d’altra banda...

El vicepresident

Ha d’anar acabant, diputat.

Jordi Albert i Caballero

Sí. Només un aclariment final. És evident que hi ha uns pressupostos generals de l’Estat, però jo torno a incidir i a reincidir en que aquests pressupostos generals de l’Estat no resolen, ni de molt menys –ni de molt menys–, les problemàtiques que tenim en el nostre país.

Gràcies.

El vicepresident

Gracias, diputado. Ahora, por el Grupo Parlamentario de Junts per Catalunya, tiene la palabra, por tres minutos, la ilustre señora Gemma Geis.

Gemma Geis i Carreras

D'acord, bona tarda. Només per acabar, mira, una entrevista que li van fer a l'Oriol Amat, li deia: «El dèficit fiscal és excessiu?» Diu: «La mitjana del dèficit dels darrers anys se situa per sobre els 15.000 milions d'euros, són més de 40 milions diaris, import superior a la despesa diària de la Generalitat en sanitat, salut i despesa social. Si la Generalitat no estigués infrafinançada, ni tindria dèficit ni hauria hagut de retallar despesa.» D'acord? Per tant, emmarquem-ho en el seu just context.

El que passa que, avui, tenim uns sindicats, aquí, que estan asseguts, que fa dies que estan negociant amb la conselleria, tenim una manifestació i una vaga, no?, el proper dia 12, i, per tant, hem de buscar aquest caràcter constructiu.

Jo no li he vist al conseller que volgués tirar, no?, no voler... El que volia era l'empatia amb els diferents grups parlamentaris que tenen responsabilitats de govern a fora de Catalunya, perquè, a Catalunya, ara mateix, no tenim la clau de la caixa en matèria econòmica i de política financera, sinó que hi ha unes lleis estatals, i, per tant, els demanava responsabilitat, perquè és molt fàcil venir aquí i dir: «S'han de pagar les pagues», però, després, hi han unes lleis estatals, hi han unes normes que han de complir i vostès també en són responsables, perquè estan en aquests òrgans de govern a l'Estat espanyol. Per tant, no amaguem la realitat, i és que la Generalitat no té la competència exclusiva per poder fer i desfer amb el capítol I com han dit vostès.

Segon. El conseller ha explicat aquesta proposta, crec que hi haurà marge de negociació.

Quan parlen de la Llei de pressupostos de Catalunya, doncs, senyor Cid, li agafó la paraula, jo crec que el conseller també. Quan vostè diu que posaran a la taula com a element de negociació el retorn de l'arc retributiu, doncs endavant, aquí ens hi sumarem, i em sembla que és el que el conseller, precisament, li demanava.

I, en quart lloc –i ja acabo, president–, quan vostè feia referència a l'última reunió que vam tenir amb els sindicats, la dels deures que ens vam endur els diputats, els sindicats ens demanaven de prioritzar; de les diferents demandes legítimes dels drets dels treballadors, no?, prioritzar. Escoltin, prioritzarem més o menys, estaran contents o descontents, ho entenem, però hi ha hagut una priorització, avalada pel vicepresident d'Economia, per la conselleria, que és d'un 10 per cent passar a un 25. Que és insuficient? Sí, però ens demanaven prioritzar i ens hem mogut.

Per tant, des d'aquí, doncs, tot el nostre suport, perquè sabem que el context no és fàcil, perquè sabem que aquests 20 milions que ens diuen Ciudadanos a TV3, els que som diputats ja som com un xiclet, perquè, segurament, de tantes vegades que ho hem sentit, ja arriben a 1.000 milions en molts àmbits diferents, i, per tant, sabem que la situació és la que és i el màxim compromís per part nostra per tirar endavant totes les iniciatives parlamentàries i buscar la col·laboració amb els diferents grups parlamentaris per poder tirar endavant.

I si és que fa falta desobeir per pagar les pagues extres, doncs també ens té al seu costat.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Bien, una vez han acabado las intervenciones de los grupos, pasamos a una última respuesta del *conseller*, que, en principio, por Reglamento, no hay un tiempo fijado, pero, bueno, esperemos que no sea muy largo, pero, igualmente, será flexible. Tiene la palabra el *honorable senyor* Jordi Puigneró.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Jo és que els torno a fer la mateixa pregunta: quan arribem a un acord amb els sindicats per retornar les pagues extres i no puguem pagar-les, quina excusa tindran? Què

faran? No, els hi pregunto, eh? Perquè, com que el seu principal cavall de batalla veig que és que no volem (*veus de fons*) –no, no– pagar, quan estem dient que nosaltres volem pagar i que estem negociant per poder pagar i que estem fent tot el possible perquè aquests recursos estiguin, evidentment, dotats als pressupostos de l'any que ve per poder pagar, i quan el senyor Cid ens diu: «Escolti, però si no han pagat el 10 per cent d'aquest any, no?» Doncs, escolti, tornem a les mateixes. Analitzi vostè per què no podem pagar. (*Veus de fons.*) Sí, però pot analitzar per què no podem pagar? O només diu, vostè: «No, vostè no pot pagar», però aquí es queda, no analitza per què no podem pagar i no analitza també quan... (*Veus de fons.*) No. Un segon, deixi'm acabar, home. I no analitza també quan s'aprova –i ara hauríem de comprovar les dates, eh?– el pressupost de 2017, el pressupost del PP, i hi col·loca la disposició addicional quaranta-unena, i on el Govern de la Generalitat fa o adquireix el seu compromís, en aquell cas, per al retorn del 10 per cent de les pagues del 2017, doncs, vostè comprovarà que és posterior, amb la qual cosa nosaltres no podíem saber, en aquell moment, o el Govern anterior –perdó– no podia saber que el Govern del PP situaria en el pressupost una disposició addicional quaranta-unena que impediria fer efectiu aquest pagament.

Per tant, jo els hi demano, si us plau... i jo he intentat no renyar a ningú, eh? Vostè, senyor Cid, em diu que he renyat; vostè no m'ha vist a mi renyant, eh? (*Rialles.*) En tot cas, sí que li diré que... (*Veus de fons.*) No, no, no. No, el que vull dir és, escolti, jo li llançava un guant, eh?, igual que també li deia al company diputat del Partit Socialista, que això ho podem fer entre tots, però cadascú ha de posar la seva part, diguéssim, del..., nosaltres hi posarem el tall gros, perquè som els que posarem els calers, però, aquí, hi han altres instruments que ens han de permetre poder fer efectiu aquest pagament. Si vostès no col·laboren en aquest sentit, perquè nosaltres ho estem intentant i no ens en sortim –no ens en sortim–, eh?, amb la ministra, tant amb la Montero com amb la Batet, si vostès que a Madrid li aproven un pressupost al senyor Pedro Sánchez, doncs, ni revisen tan sols aquesta addicional quaranta-unena, home, no ens vinguin, si us plau, tampoc, aquí, a demanar segons quin tipus d'explicacions, quan nosaltres hem demostrat, de forma voluntariosa, que volem pagar.

I no és un tema de diners, senyor diputat del Partit Popular –no és un tema de diners. El 10 per cent ja el podríem pagar ara, però com vol que ho fem? Desobeïm? (*Pausa.*) Digui-m'ho. (*Pausa.*) No, digui-m'ho. Serà notícia. (*Veus de fons.*) Digui, digui-m'ho. Si hem de desobeir, digui-m'ho, que serà notícia. Per tant, home, no fem trampes –no fem trampes– en aquest sentit. Escolti'm, voluntat de pagar, tota, però, en aquests moments, evidentment, tenim una impossibilitat de poder-ho fer efectiu, que esperem que això se solucioni, el 2018, perquè, evidentment, estem segurs que el Govern del Pedro Sánchez no mantindrà aquesta disposició addicional quaranta-unena, com a govern d'esquerres i socialista que és, i, per tant, ens permetrà que puguem fer efectiu aquest pagament.

Què més?, per no allargar-me molt. Dir, també, que de pressupost 2019 jo crec que en tindrem, eh?, ara parlo a Catalunya, però això també dependrà d'aquesta cambra. El Govern presentarà un pressupost, i, per tant, veurem aquí quina capacitat de maniobra tenen tots els partits, i també, doncs, quines són les seves prioritats. Jo només els demano que quan..., siguem tots també responsables, eh? Un pressupost, evidentment, requereix..., quan es decideix que es vol gastar més o que es vol gastar en més àmbits, s'ha de tenir, diguéssim, una responsabilitat sobre d'on sortiran aquests diners, i, per tant, espero que això sigui així. Espero que no –i, en aquest sentit, ja s'ha comentat– continuem apujant de forma substancial els impostos a les classes mitjanes d'aquest país. Espero que això no sigui, diguéssim, la forma com vostès tenen...

Jo li dono una idea. Hi hauria una manera molt fàcil de poder tenir un pressupost que pugui abordar tots els reptes que el país necessita: és el pressupost de la república. Per tant, sumin-se vostès al pressupost de la república i segur que no hi haurà aquests problemes, perquè, torno a dir-l'hi, el principal impost que paguen els catalans es diu impost a Espanya, i això, home, estaria bé que també ho admetes-

sin, vostès. Està, diguéssim, documentat, per multitud d'estudiosos i economistes, amb molts estudis seriosos de «la Caixa», de Funcas, del mateix Montoro, eh? –del mateix Montoro–, home, doncs, siguin si us plau, també, en aquest sentit, una miqueta més responsables i no facin tanta demagògia en aquest tema.

Finalment, (*veus de fons*) sí, sí, nosaltres parlem de tot, parlem de tota la pel·lícula; vostès em parlen només d'una part de la pel·lícula. (*Veus de fons.*) No, no, no. I sobre el pressupost del senyor Pedro Sánchez, em deia el senyor Pol Gibert si donaríem suport al pressupost si incloïa la modificació de la regla de la despesa. Doncs, miri, si inclou la modificació de la regla de despesa i inclou també que surtin els presos i també (*veus de fons*) –no, no– que s'asseguin vostès a la taula a solucionar el problema polític de Catalunya posant la possibilitat de que aquest poble pugui votar, no tingui cap mena de dubte que aquest Govern, diguéssim, es plantejaria donar suport a aquests pressupostos.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gracias, *il·lustre senyor* Jordi Puigneró, *conseller* de Polítiques Digitals i Administració Pública.

Ahora haríamos un pequeño receso de unos minutos para poder despedirnos de los sindicatos y organizar la mesa para el siguiente punto del orden del día para hacer las preguntas. Así que en dos o tres minutos estamos aquí.

La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i sis minuts i es reprèn a tres quarts de cinc i tres minuts.

El vicepresident

Bien, retomamos la sesión con las preguntas al *conseller*.

Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual cinc directius de Ferrocarrils de la Generalitat cobren un salari superior al d'un conseller

311-00295/12

Es el segundo punto del orden del día, que es sobre el motivo por el cual cinco directivos de los Ferrocarriles de la Generalitat cobran un salario superior al de un *conseller*. Por un tiempo de cinco minutos, este bloque; por lo tanto, dos minutos y medio para hacer la pregunta y respuesta, al igual que el *conseller*, tiene la palabra el diputado David Cid por el Grupo de Catalunya en Comú Podem.

David Cid Colomer

Conseller, el passat mes de març, en aquest cas, el diari *Crític* publicava una investigació en la que afirmava que cinc directius de Ferrocarrils de la Generalitat cobraven un sou més alt que el d'un conseller, i també ens agradaria saber si això continua sent així.

I, concretament, si en aquest cas el nou director de Ferrocarrils de la Generalitat, que és el senyor Ricard Font, segueix cobrant un sou més alt que un conseller de la Generalitat.

El vicepresident

Tiene la palabra... *l'honorable conseller*.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Bé, doncs; gràcies, diputat. En primer lloc, deixi'm posar una miqueta de context, eh? Determinades entitats del sector públic gaudeixen d'un règim singular d'economia de gestió legalment reconegut, és el cas de Ferrocarrils. I, per tant, en aquest sentit, a ells la limitació de salaris no els és d'aplicació.

En tot cas, li he de dir que és certa l'afirmació que vostè feia, crec que hi havia cinc directius que cobraven més que un conseller. Des d'aquesta perspectiva, des del Govern hem decidit que això, evidentment, considerem que s'hauria de corregir, eh? I, per això, de fet, aquesta setmana, portarem ja a la Comissió de Retribucions el decret per modificar aquesta situació.

En el cas del president, ja s'ha modificat, perquè en el nomenament ja vam fer, ja vam adequar el sou del nou president de Ferrocarrils: un sou inferior al que cobra el conseller.

David Cid Colomer

Bé. De fet, aquest forma part d'un dels acords a què es va arribar quan es va retallar també la paga doble dels funcionaris, en aquest cas, diria, l'any 2013. De fet, vostès van afirmar públicament que les retallades havien de començar per dalt. Per tant, jo celebro que..., si aquest decret arriba, hem trigat jo diria molts anys. També en això anem amb molt retard.

Jo li insisteixo sobre aquest cas concret, eh?, sobre si el nou director de Ferrocarrils de la Generalitat segueix cobrant o no més que, en aquest cas, el sou d'un conseller. Entenc que no. Ho dic perquè alguns mitjans de comunicació ho han publicat, i, per tant, jo no he pogut trobar, en aquest cas tampoc, al portal de transparència de la Generalitat, la xifra concreta. Per tant, per això l'hi pregunto.

I, en tot cas, jo celebro si això avança en aquesta direcció, i, per tant, també el seu compromís, no?, de que aquests cinc directius, doncs, deixin de cobrar un sou per sobre de 110.000 euros anuals, que nosaltres entenem que és un sou més que raonable, fins i tot encara que sigui per directius d'una empresa tan important, que ho és, com Ferrocarrils de la Generalitat.

I, en tot cas, bé, doncs, dir-li si aquest és el compromís. I entenem nosaltres que això serà així en breu.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Tiene la palabra el *conseller*.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Li ratifico, eh?, que el compromís d'aquest conseller és corregir aquesta situació que tenim en aquests moments, i, per tant, que no hi hagi cap directiu de Ferrocarrils que estigui per sobre del sou de conseller, eh?

Jo penso que això va en la línia de la coherència, i també de que, abans ho comentàvem, no?, que aquest Govern va prenent decisions i governa. I, per tant, aquest conseller, en aquest àmbit en concret, doncs, no sé quants anys feia, eh?, que això estava pendent, però, vaja, en sis mesos, ja el portem a aprovació aquesta setmana.

El vicepresident

Recuerdo que vamos al bloque número dos.

Preguntas acumuladas al Govern

311-00370/12 a 311-00374/12

En este caso, son los puntos del orden del día 3, 4, 5, 6 y 7, de los cuales el 3 y el 4 tratan sobre el número de sitios, lugares de trabajo de designación política ocupados por mujeres en las entidades dependientes del departamento de la Generalitat en el período 2011 y 2017; y la 5, 6 y 7 que tratan sobre el porcentaje de lugares de trabajo de la Generalitat y las entidades que dependen para cubrir los funcionarios en el período 2011 y 2017.

Para hacer la pregunta, tiene la palabra, por un tiempo máximo de cinco minutos, la diputada María Luz Guilarte del Grupo Parlamentario de Ciudadans.

María Luz Guilarte Sánchez

Moltes gràcies, president. Bona tarda de nou, conseller. Des del Grup de Ciutadans li volem formular les següents preguntes sobre la situació a dia d'avui dins de l'Administració pública catalana en matèria d'igualtat. En concret, les nostres preguntes agrupades són: el nombre de llocs de treball de designació política ocupats per dones als departaments i entitats de/i dependents de la Generalitat en el període 2011 a 2017, i el percentatge de llocs de treball de la Generalitat i dels ens que en depenen coberts per funcionàries, per dones en règim laboral fix i per dones en règim laboral temporal, també en els períodes 2011 a 2017.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Para responder tiene la palabra el *conseller*.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Deixi'm, en primer lloc, dir que totes les respostes que avui li pugui donar ja les hi hem fet arribar prèviament per escrit. Per tant, tenen tota la informació al detall, eh?, en les respostes escrites que certifiquen, per tant, doncs, moltes de les dades que vostè ara m'estava preguntant.

Però, bé, en tot cas, deixi'm fer una reflexió més general sobre algunes d'aquestes qüestions relatives al que ha de ser la paritat, o, com a mínim, diguéssim, el compliment de la Llei d'igualtat, i, per tant, doncs, del Pla d'igualtat amb el qual ens hem dotat. Aquí el nostre objectiu, evidentment, és que en qualsevol àmbit de la Generalitat es compleixi el 40, 60 per cent, eh?, d'homes i dones en els diferents àmbits de responsabilitat, en els diferents nivells de responsabilitat.

He de dir que, en aquest sentit, la situació actual que tenim és força positiva, per no dir molt positiva. Per donar-li algunes xifres, en el conjunt, en aquest cas, per exemple, i podríem ara entrar a parlar del que és l'àmbit exclusiu de responsabilitat del Govern, que són els nomenaments directes que fem dels alts càrrecs, eh?, per tant, pel que fa referència als alts càrrecs de la Generalitat, en aquests moments el compliment de la Llei d'igualtat es compleix, estem en un nivell de 41 per cent de dones, 59 per cent d'homes.

Els tres departaments que millor posicionats estan en aquest sentit són: el Departament de Cultura, que té 78 per cent de dones, 22 per cent d'homes, seguit del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, 63 per cent de dones i 38 per cent d'homes, pel que fa als alts càrrecs del Departament de Polítiques Digitals. Aquest va ser un dels compromisos que jo vaig adquirir personalment quan vaig assumir la responsabilitat de conseller, que tindríem un departament on hi hauria, diguéssim, un volum important de dones pel que fa als seus alts càrrecs. I, en tercer lloc, el Departament de Justícia amb un 55 per cent de dones i 45 per cent d'homes. A partir d'aquí, doncs, la resta de departaments la gran majoria d'ells compleixen amb els objectius. I n'hi ha algun que no l'acaba de complir per poc.

Pel que fa a l'àmbit general, diguéssim, de subdireccions generals, estaríem parlant que hi ha un 56 per cent de dones, 44 per cent d'homes a la Generalitat. Per tant, més dones que homes. Pel que fa als caps de servei també es produeix el fet de que hi ha més dones, un 53 per cent, que homes, 47 per cent. Pel que fa als caps de secció, el nombre de dones és del 62 per cent, i el 38 per cent és d'homes. I pel que fa als caps de negociat, 58 per cent de dones, 42 per cent d'homes. I, finalment, el total general, per si ha de fer un resum del total global de la Generalitat, estaríem parlant que, en el conjunt de la Generalitat, hi ha un 56 per cent de dones i un 44 per cent d'homes. Per tant, deixi'm que li digui..., quan he dit que penso que estem amb bona nota, diguéssim, pel que fa al compliment de la Llei d'igualtat en aquest sentit, doncs, no era allò, simple retòrica, eh?

Deixi'm també dir que, des del meu departament en concret, i per ja posar més exemples específics, nosaltres estem treballant intensament l'àmbit femení des de la

perspectiva que aquest és un sector –el sector informàtic, el sector tecnològic– on hi ha poca dona, on hi han poques dones, i volem revertir aquesta situació, perquè sempre hem dit que en un sector, que és un sector de creixement, un sector de futur, un sector on les oportunitats laborals, doncs, són creixents, perquè ha crescut l'ocupació, diguéssim, de forma bastant important aquests darrers anys, per tant, si és un sector de futur no pot ser que sigui un sector on només hi ha a Catalunya, en aquests moments, al voltant del 20, 30 per cent de dones, eh?

Per tant, aquí treballem, estem treballant impulsant diferents iniciatives en concret. Una d'elles, per exemple, és la de crear referents femenins en aquest àmbit. Per això hem instaurat uns premis Dona TIC, per precisament premiar aquelles dones en aquest sector per tal de tenir aquests referents femenins.

Però després, també molt important, les darreres licitacions dels contractes del CTiTI, que l'import no és menor, estem parlant d'uns contractes del manteniment informàtic de la Generalitat del voltant de 890 milions d'euros, per primera vegada vam incloure unes clàusules on les empreses que aspiren, diguéssim, a guanyar aquests concursos els merita punts el compliment, en aquest cas, de la Llei d'igualtat o d'incorporar un pla d'igualtat en el si de l'empresa.

Per tant, aquí creiem que podrem tenir un cert impacte pel que fa, diguéssim, a una política de foment del sector femení, en aquest cas, doncs, en un sector emergent en el nostre país, que ens ha de permetre una cosa molt important, que és que fracassaríem com a societat si no som capaços en aquest sector tan determinant de no aprofitar el 50 per cent del talent de la nostra societat. Per tant, aquest és un objectiu que tenim com a departament. I pel que fa al seu compliment relatiu als alts càrrecs, doncs, complim de forma absolutament satisfactòria.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Tiene ahora la palabra la señora diputada.

María Luz Guilarte Sánchez

Gràcies, president. Pues, mire, *senyor conseller*, permítame que lo primero que le diga es que para ser usted la gran promesa de la transformación digital de este Govern, ¿le parece usted de recibo haber contestado a esta diputada las preguntas en papel, en PDF y sin vínculos para poder acceder a los *links* señalados? Además, no contesta a nada de lo que le preguntamos. Me dice dónde está y a lo que sí me invita es que busquemos nosotros los datos, ¿eh?, que usted está por cierto obligado a darnos. Por lo tanto, siete hojas, ninguna respuesta.

Esto debe ser porque su Govern tiene una manifiesta y descarada alergia a la transparencia y no la van a dejar entrar en su Gobierno, en sus departamentos, en ningún ámbito. ¿Cuántas veces más vamos a tener que pedir, desde este grupo, amparo a la Mesa? Pero, en fin, qué se puede esperar de usted, que presenta con un gran éxito y ejemplo de la digitalización de su Govern la obtención y el uso de los datos personales de todos los catalanes, piensen o no como ustedes, para la celebración de un referéndum ilegal. Menudo exitazo.

En fin, en cuanto al tema que nos ocupa hoy. Mire, aproximadamente tres años y medio después de que se aprobase la Ley de 17/2015, de igualdad efectiva entre hombres y mujeres, por este Parlamento, que, como todas las que hacen ustedes, procuran que se las tumben el Constitucional. Aunque, aun así, había más de cincuenta medidas que podían haberse llevado a cabo y apenas se ha hecho nada en la aplicación real de la paridad en la Administración pública y en los organismos colegiados en Cataluña. Constatamos como, para la aplicación de la paridad en la Administración pública y entes dependientes de la Generalitat, no existe ningún tipo de voluntad política, como para todo lo demás del Gobierno separatista, y solo se limitan a cubrir el expediente a nivel estético. Recordamos aquel primer equipo de Govern propuesto por el señor Torra en mayo pasado, donde había diez hombres

y tres mujeres, hasta que ustedes se dieron cuenta de que no solo era inviable sino claramente machista y tuvieron que enmendarlo.

Ustedes crean fantasías virtuales, eso sí, muchas, pero se topan una y otra vez con la cruda realidad. Mire, el personal total de la Administración pública catalana y entes dependientes de la Generalitat es de 325.204 empleados, de los cuales 197.998 son mujeres y 127.206 son hombres. O sea, que hay 70.792 mujeres más que hombres trabajando en el sector público catalán. Sin embargo, estas no están representadas en los puestos de más relevancia. Las mujeres solo ocupan un 26 por ciento de los puestos directivos de la Administración pública catalana, frente a un 74 por ciento, que lo ocupan hombres. En los consejos comarcales, las mujeres solo ocupan el 24 por ciento de los cargos directivos, aunque representan el 70 por ciento de la plantilla.

Está claro que la razón de la infrarrepresentación de las mujeres en los puestos directivos no es precisamente la falta de personal femenino, ya que las mujeres suponen un 61 por ciento del total de personal de la Administración pública catalana. Sin embargo, ustedes practican la discriminación fomentando la brecha de género de una forma más sutil, porque esta se produce vía profesiones feminizadas, como en el ámbito de la atención a las personas o a la educación. Es una discriminación indirecta, paga igual por categoría, pero menos y peor a los puestos de trabajo feminizados.

En Cataluña, solo el 4 por ciento de las médicas en activo asumen puestos de responsabilidad, mientras que los hombres en altos cargos sanitarios son el 14,5 por ciento. En el Instituto Catalán de la Salud, el ICS, el 86 por ciento de los jefes de servicio, de sus hospitales, son hombres. Otra forma de discriminación que sufren las mujeres, dentro de la Administración pública catalana, es la temporalidad, ya que el 75 por ciento de los trabajadores temporales son mujeres.

Como sabrá usted, las mujeres también participaron en la aparición y consolidación de la sociedad industrial, gracias a lo cual se consiguieron avances, otrora impensables, en todos los ámbitos.

Señor conseller, la Administración pública catalana, como usted ha dicho antes, no puede ser responsable de dejar en la sombra a la mitad de su talento, por lo que, cuando a usted se le llena la boca hablando de «revolución digital», piense en quiénes la van a liderar y oblíguense desde su Govern a implantar, de una vez por todas, la dirección pública profesional basada en méritos y en criterios profesionales para todos –para todos– los niveles.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gracias, diputada.

El *conseller*, realmente, no tiene tiempo...

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

No puc respondre?

El vicepresident

Ha agotado los cinco minutos y los supera en cuarenta y siete segundos más. Le voy a dejar quince segundos, hasta cumplir los seis minutos.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Senyora diputada, jo crec vostè venia aquí amb un discurs ja prefet i no s'ha llegit, diguéssim, el document, eh?, no s'ha llegit les dades... (*Veus de fons.*) No se les ha llegit –no se les ha llegit–, perquè les dades que li he donat, clarament indiquen que el nombre de dones en els alts... Li he llegit el que són subdireccions generals, caps de serveis, caps de secció, negociats... Si vol, ho llegeixo de tota la Generalitat. És que es compleix de sobres, eh?, la Llei d'igualtat, en aquest sentit. Per tant, si us plau, no tergiversi la realitat.

I, sobre com li hem fet arribar la documentació, jo he de dir que la vam fer arribar a través del One Drive, a través digital. Després, el Parlament ens obliga

a fer-ho, diguéssim, doncs, en el format que li deu haver arribat. Per tant, presenti les queixes on les hagi de presentar, no a la conselleria. (*Veus de fons.*) No, no. Sí, sí, però el Parlament no és responsabilitat meva. Al Parlament, hi ha separació de poders, eh? (*Veus de fons.*) Parlo del Parlament. Vostè em fa referència a aquí, al Parlament.

Si per mi hagués sigut, hauríem investit el president Puigdemont per videoconferència.

El vicepresident

Gràcies, conseller.

Preguntes al Govern acumulades relatives a l'incompliment de l'Acord del 10 d'octubre de 2017 sobre l'adhesió a les actuacions i activitats de l'entitat Taula per la Democràcia i sobre la justificació d'absències del personal

311-00470/12 i 311-00471/12

Bien, ahora, vamos al bloque número 3, que trata los puntos del orden del día 8, 9, que tratan sobre el acuerdo del 10 de octubre de 2017, sobre la adhesión a unas actuaciones y actividades de la entidad Taula per la Democràcia y sobre la justificación de las ausencias de personal. Y el número 9 trata sobre lo mismo, pero, además, sobre la justificación de las ausencias de personal en el Departamento de Políticas Digitales y Administración Pública.

Tiene..., por un tiempo máximo de dos minutos y medio para preguntar y responder, la diputada Munia Fernández-Jordán, por el Grupo Parlamentario de Ciudadans.

Munia Fernández-Jordán Celorio

Gràcies, president. Honorable conseller..., en el otoño caliente que se montaron el año pasado, donde les dio tiempo al golpe, a declarar unilateralmente la independencia y a salir huyendo también vía Marsella, también les dio tiempo a montar algunos chiringuitos más, como la Mesa por la Democracia, que se constituyó el 27 de septiembre, básicamente para preparar un paro de Cataluña, un paro de toda la economía de Cataluña. Posteriormente, hubo un acuerdo del Gobierno, del 10 de octubre.

Las preguntas, en concreto, son:

¿Cuáles son los motivos por los que aún no se ha dado cumplimiento al acuerdo de Gobierno del 10 de octubre?

Y ¿qué medidas van a tomar para que se cumpla?

Gràcies.

El vicepresident

Gracias, diputada. Para responder, tiene la palabra el *conseller*.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Sí. Senyora diputada, imagino que, quan es refereix a «otoño caliente», es deu referir a l'«otoño de las porras», no? Allò sí que va ser calent. En tot cas, dir-li que, hi insisteixo, eh?, la resposta li hem fet arribar per escrit, no tenim res més, diguéssim, a afegir al que ja vam comentar en la resposta per escrit, en el sentit de que el posicionament fixat, en aquest cas, per l'Acord de Govern del 10 d'octubre de 2017, amb relació a l'aturada del dia 3 d'octubre, en res, doncs, contradiu el que va sortir publicat, en el seu moment, el 2 d'octubre, en el portal de l'ATRI.

En aquest sentit, nosaltres ens ratifiquem en que hem fet, diguéssim, i vam posar les mesures perquè els treballadors de la Generalitat que volguessin poguessin agafar-se, acollir-se a aquesta aturada de país, a canvi, doncs, de les condicions que això significava, del retorn d'hores o de descompte de nòmina, en el cas que fos preceptiu.

El vicepresident

Gracias, *conseller*. Tiene la palabra la diputada.

Munia Fernández-Jordán Celorio

Gràcies, president. Mire, nos referimos exactamente a lo que fue, que fue un otoño en el que había un campeonato para ver quién se saltaba más leyes, y a ver, sobre todo, quién ponía más barreras a los ciudadanos, a la gente, para ir a trabajar, a los empresarios, a los autónomos para levantar la persiana de sus negocios o a los médicos también para poder hacer operaciones. Comenzaron a solicitar y a forzar un paro de toda la economía, un paro que no era un tema laboral, era un tema político, y así decía *La Vanguardia*, que «se llama a paralizar Cataluña el día 3 de octubre, con acuerdos en las empresas y se piden iniciativas imaginativas».

¿Quién apoyó, primero? ¿De quién fue toda esta idea de un paro de Cataluña, un paro de una comunidad autónoma entera, de toda su economía? Pues, el señor Junqueras, ya en una conferencia celebrada el 13 de noviembre de 2013 en el Parlamento europeo, dijo textualmente que: «Nosotros hemos demostrado que podemos poner 2 millones de personas en las carreteras de Cataluña. ¿Alguien cree que no somos capaces de parar la economía catalana durante una semana?»

Bueno, pues, ya lo hemos contextualizado. Esto es lo que había el otoño pasado. A eso es a lo que nos referíamos en la pregunta. Era un paro político, totalmente carente de apoyo legal alguno, no espontáneo, de ningún tipo, y desplegado desde el Gobierno de Cataluña. Nada de servicios mínimos, no había huelga por ninguna parte.

¿Qué se hizo con los funcionarios ese día? Pues, mire, se les impidió ir a trabajar, así de sencillo. A muchos de ellos, directamente, la noche antes se les mandaba en un chat que no fueran a abrir un instituto porque iba a estar cerrado.

¿Cómo se vendió el tema? Pues, como suele hacer el separatismo, en fascículos, como siempre hacen sus socios, señor *conseller*. Primero, se dijo que no se les iba a quitar el sueldo, que es lo normal cuando se hace huelga, pero, claro, como ya no era una huelga, era un paro, pues no se les quitaba. Es decir, que ese día el sueldo que se les iba a dar era para utilizarlos políticamente, no para hacer los servicios que tienen que hacer los funcionarios para los ciudadanos.

Y, en segundo lugar, entonces, se inventaron el Acuerdo de Gobierno, muy criticado por los sindicatos, el 10 de octubre, en el que ya se dice a los funcionarios que van a tener que recuperar el tiempo perdido.

En resumen, se les coaccionó, no se les enmarcó su jornada dentro de su derecho a huelga, se les obligó a parar, se cerraron sus centros de trabajo, se secundó un paro político, no una huelga general –está recogido en todos los medios–, como los regímenes más totalitarios y siguiendo la senda de lo que ocurrió los días 6 y 7 de septiembre en este Parlamento, pusieron a la función pública a trabajar por, para ustedes y no para el interés general. Obligaron a los empleados públicos a no trabajar, en una decisión absolutamente inédita, y, por supuesto, y gracias a que España es un estado de derecho, hoy en día *sub iudice*, porque, ante un paro de razones ideológicas, ustedes paralizaron toda la Administración sin dar opción.

Y, es decir, nos encontramos con todo esto...

El vicepresident

Vaya acabando, diputada.

Munia Fernández-Jordán Celorio

...otra vez a los del golpe con las actuaciones fuera de la ley, mientras los padres, los pacientes, los trabajadores que querían vivir su vida, pues, ese día, no podían hacerlo.

Gracias.

El vicepresident

Gracias, diputada. Para responder, tiene la palabra el *conseller*.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Sap quin és el seu problema, senyors diputats? És que, clar, la vaga o l'aturada de país va ser un èxit, i, clar, com que va ser un èxit, i, per tant, allà hi havia la majoria d'aquest país, vostès, ara, busquen qualsevol element per intentar, doncs, miri, primer, enderrocar aquest Govern, per intentar situar les persones d'aquest país en una situació, diguéssim, de gairebé guerra civilista. Bé, nosaltres no caurem en aquesta trampa que vostès ens posen al davant.

Nosaltres pensem que aquest país mereix poder decidir el seu futur, perquè creiem en les persones, eh?, creiem que les persones que viuen a Catalunya tenen el dret a poder-ho decidir de múltiples formes, ja sigui, doncs, posant una papereta, ja sigui fent una aturada de país o ja sigui amb altres formes de manifestació pacífica, que crec i espero que vostès respectin, si consideren que la democràcia a Espanya encara és vigent.

El vicepresident

Gràcies, conseller.

Preguntes al Govern acumulades relatives al projecte Xarxa Oberta

311-00518/12 a 311-00526/12

Bien, ahora vamos hacia el bloque número 4, que contiene los puntos del orden del día 10 hasta el 18, sobre el proyecto de Xarxa Oberta del *departament*.

Para formular las preguntas, tiene..., por cinco minutos máximo, el diputado de Ciudadans Javier Rivas.

Javier Rivas Escamillas

Gràcies, president. Conseller..., si le parece, vamos a hablar de Xarxa Oberta de Catalunya. Hacemos una previa de de dónde venimos, dónde estamos, y, sobre todo, lo que más me preocupa es adónde vamos, que es el futuro, que es donde nos vamos a pasar el resto de nuestra vida, ¿no?

En el año 2010, la Administración detecta un problema que es real, y son los soportes pasivos de comunicaciones, que, lógicamente, pues, están llegando a los núcleos urbanos, pero se está provocando una brecha digital importante, y, entonces, ante esta eventualidad, la Administración actúa –hasta ahí todo es correcto– de una manera que es creando un concurso público que acaba adjudicándose, por 55 millones, a una empresa que se llama Axia, en el año 2010. Hay que decir que Axia, luego, ha pasado a Tradia; que, luego, Tradia ha pasado a Mediapro, que ha ido cambiando y que esto es una condición administrativa, que, cada vez que cambia de concesionario, la Administración tiene que dar el *okay*, tiene que dar la luz verde, y entiendo que lo ha ido dando, ¿no? Ahora, visto con buenos ojos.

En principio, la idea original era de conectar la Administración, los centros propios de la Generalitat en el Campo de Tarragona, y, luego, eso se fue ampliando al resto de Cataluña, ¿no?

Claro, yo, antes de venir hoy, hace una hora, he impreso de su propia página..., y aquí, lo que me dice es que, para llegar a una conexión de 100 megas, hay que pagar 581 de conexión y 360 euros al mes para cualquier administración. No acabo de entender cómo funciona esto. O sea, por un lado, nosotros estamos pagando 255 millones de euros a una empresa para que desarrolle un soporte pasivo, para que desarrolle fibra óptica; incluso tuvieron que ir a la Unión Europea a pedir un dictamen del mercado de la competencia, ustedes lo adujeron como que era autoprestación, y, por lo tanto, les dieron el *vistiplau*, pero, claro, es que, luego, estamos pagando por ponerlo, estamos pagando por mantenerlo, y luego estamos pagando unas tarifas que son, encuentro, abusivas, que están fuera de mercado, ¿no? No acabo de entender por qué ha pasado esto.

Sí que recuerdo un poco..., porque esto de Tradia me suena, ¿eh?, son los repetidores de Retevisión, de radios, emisoras, es un monopolio que, durante mucho tiempo, se fue constituyendo y que, al final, se acabó privatizando, cosa similar con lo que pasó con Telefónica; la pagamos entre todos, cuando era Telefónica, y luego se privatizó ese servicio que habíamos pagado entre todos los españoles, ¿no? Y esto me está haciendo un poco la pinta de ser más de lo mismo, se lo digo sinceramente.

Ustedes han hecho una concesión a veinte años. Veinte años, usted sabe igual que yo, que, en el sector de la informática, es un abismo; o sea, hace veinte años, estábamos con un módem de 33.000 bits por segundo, internet estaba en pañales, íbamos con un 286 o un 386, quiero decir que hacer una concesión a veinte años vista de esto me parece un disparate.

Ustedes, luego, cuando lo sacaron a concurso, le pusieron un añadido que era que, bueno, que el excedente de capacidad que tuvieran las redes se podría externalizar. Y, sí, eso, efectivamente, lo estamos viendo. Estamos viendo que el incremento de desarrollo, que tenía unos 5.000 kilómetros para desarrollar..., estamos en 3.200, está muy bien, en siete años, es correcto, pero el número de mayoristas es lo que está incrementándose más que los kilómetros, quiero decir que la última milla la están haciendo otros, ¿no? Otros, que ¿nos pagan a nosotros o no nos pagan a nosotros? Sí, nos pagan a..., esto. Entonces, ¿cómo es que nosotros estamos pagando este dinero? Es que es una concesión que no acabo de entender, porque más me parece un contrato de obra que una concesión administrativa.

Por eso, estaré encantado de escuchar su información, que la recibiré como agua de mayo, y, luego, hablaremos de dónde estamos, y, sobre todo, de dónde vamos.

El vicepresident

Gracias, diputado.

El *conseller* tiene cinco minutos para contestar. Tiene la palabra.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Bé, aquest és un tema que donaria per a un monogràfic, eh?, perquè... No sé si, en cinc minuts, li podré respondre tot el que m'ha demanat, però sí que li faré un parell de reflexions que considero importants.

En primer lloc, quan el mercat de les telecomunicacions es liberalitza, i, per tant, teníem un operador incumbent, en aquest cas, tots sabem quin és, el que es determina és, bàsicament, la possibilitat de que, en aquest cas a l'Estat espanyol, puguin entrar altres operadors a prestar serveis, eh? I, per això, en aquest cas, a l'operador incumbent –Telefónica–, se li marquen una sèrie d'obligacions per part del regulador, que el que acaba demostrant és que als operadors alternatius, o operadors globals o altres operadors els és molt difícil acabar, diguéssim, prestant servei, no parlo de mòbil, eh?, el servei de fibra, que és el del qual estem parlant. El Xarxa Oberta és un projecte de fibra. Els és molt difícil i no els acaben de sortir els números i costa molt que aquests operadors acabin penetrant més enllà de les grans ciutats, i això és una realitat, eh? Si vostè va pels pobles, no de Catalunya, d'Espanya, doncs veurà les dificultats i quants operadors estan prestant realment serveis de fibra òptica; a la majoria de llocs, bé, Telefónica i ningú més, eh?

Aquí, vam prendre una decisió, que va ser: «Escolta, com ens ho fem per afavorir que aquest desplegament d'operadors tercers sigui més fàcil, els surtin millor els números, i, per tant, puguin competir, en aquest cas, amb el mercat?» I, per tant, introduïm un instrument que és, clarament, de millora de la competència, eh? El projecte de Xarxa Oberta és un projecte de millora de la competència.

Aquí, el que es fa, evidentment, automàticament –evidentment–, hi ha unes al·legacions per part de l'operador incumbent i d'altres dient que aquí podia haver-hi alteració de mercat, ajudes estatals a darrere, etcètera. Bé, diem, escolta, cap problema, anem a Brussel·les, i preguntem a Brussel·les si això és així. Bé, per tant, vam anar a Brussel·les amb el projecte, es va preguntar a Brussel·les i vam dir: «Escolti,

vostès consideren que aquí hi ha ajudes d'estat?» I ens van dir: «Si la resta d'operadors no tenen cap intenció de fer inversions en els propers cinc, deu anys, en els llocs, diguéssim, doncs, en què vostès es volen desplegar, no hi ha ajudes d'estat.» Per tant, si vostès, a través d'una pregunta pública, eh?, als operadors li demanen: «Escolti, vostè farà arribar la fibra òptica els propers cinc anys a Llavorsí? Vostè farà arribar la fibra òptica a Gandesa? Vostè farà arribar la fibra òptica a Figueres?», si la resposta és «no», vostè té tot el dret a destinar recursos públics a construir una infraestructura que el que permeti als operadors sigui construir l'última milla.

I, per tant, el que es fa és que, a través de la resposta que obtenim de la Unió Europea i després també de la consulta pública, es fa un mapa de Catalunya on es determinen zones blanques i zones negres, eh?, que són zones on tu et pots desplegar i zones on no et pots desplegar. En aquest mapa, el que diuen la consulta pública i Brussel·les és que no ens podem desplegar ni al Barcelonès ni tampoc a Badalona, per tant, ni a Barcelona ni a Badalona, i en alguna altra ciutat ens posa algunes limitacions, però que a la resta de Catalunya podem, diguéssim, doncs, desplegar infraestructura, que consisteix bàsicament en oferir servei majorista. Què vol dir? Que Xarxa Oberta el que fa, bàsicament..., la Generalitat finança una xarxa que serveix per dues coses. Una, a mesura que l'anem desplegant pel territori per connectar les mateixes seus, i, per tant, hi ha un operador que ens presta un servei, i, per tant, paguem una factura, igual que pagaria qualsevol altre usuari. I, en segon lloc, serveix també, diguéssim, per al servei majorista, que és per prestar serveis a empreses, polígons industrials i ciutadans, i, per tant, els operadors tenen un instrument que, pagant una taxa, els permet només haver de fer l'última milla, o fer les últimes milles, eh? I, per tant, els surten els números i poden competir en un mercat en condició d'igualtat amb l'operador incumbent.

Per tant, aquest és el propòsit que tenia el projecte Xarxa Oberta. Nosaltres hem estat..., evidentment, aquí hi ha coinversió, eh? Què vol dir això? Vol dir que, per una banda, la Generalitat inverteix, però també inverteix l'operador, eh?, el concessionari; el concessionari també inverteix, perquè a vegades hi ha determinats indrets on arriba a acords amb operadors tercers, i, per tant, surten els números, i la mateixa inversió que ells fan amb el desplegament de la xarxa serveix per prestar el servei.

A partir d'aquí, aquesta és una xarxa que, a més a més, serà de la Generalitat; quan acabi la concessió, és una xarxa que serà de la Generalitat, eh? Per tant, tindrem una infraestructura al servei del Govern de Catalunya, de l'Administració de Catalunya.

Per posar uns exemples, és veritat, que vostè ha donat la xifra 3.200; jo crec que és una miqueta superior, jo crec que estem ja als 3.800, però, bé, en tot cas, no discutirem ara els detalls. Però sí que, per exemple, des de que jo soc conseller, aquests darrers sis mesos, li podria dir que estem, en aquests moments, doncs, fent el tram Berga-Cercs, eh?, que va cap a Puigcerdà; estem fent les obres en el tram Palafrugell-Begur, estem fent també el tram Alpicat-Almacelles-Gimenells-Raimat-Sucs, el tram Ripoll-Campdevàrol, Figueres-Roses, o sigui, nosaltres no parem d'estendre aquesta xarxa perquè entenem que és un element fonamental de competitivitat.

Això ha produït un efecte, i és que a Catalunya han nascut setanta empreses de telecomunicacions que estan prestant serveis de banda ampla, per tant, estem generant també ocupació, eh? –setanta empreses. En podria ara dir algunes, eh?, des d'Anxanet, Iguana, Fibracat, Cala Fibra, Apfutura, etcètera. Són petits operadors de deu, quinze treballadors, que estan proporcionant aquests serveis de banda ampla.

En definitiva...

El vicepresident

Ha d'acabar, conseller.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

...–sí, ja dic que, això, m'hauria de permetre poder fer un monogràfic, no?–, aproximadament en sis mesos hem fet, hem estès cent quilòmetres, en aquest cas des del juliol fins avui.

I, a més a més, hem arribat a dos acords molt importants amb dues diputacions, amb la Diputació de Barcelona i amb la Diputació de Lleida, pels quals, com que la nostra xarxa s'ha d'estendre per carreteres nostres, quan ens trobem en situacions on la carretera per accedir als municipis no és nostra sinó que és de la diputació o és del municipi, necessitem indefectiblement un acord amb aquestes diputacions. I, per tant, què hem fet? Hem signat dos acords..., bé, perdó, encara no estan signats, però estem ja, diguéssim, a punt; el de la Diputació de Barcelona pendent dels serveis jurídics, i pel que fa al de Lleida està ja l'acord bastit, a punt per signar, no? I estem parlant aquí que connectarem cinquanta-cinc municipis, 252 quilòmetres, pel que fa a la Diputació de Barcelona, 180.000 persones, diguéssim, doncs, que tindran..., afectades per aquesta..., no «afectades», o sigui, que se'n podran beneficiar. I en el cas de Lleida, estem parlant de 231 municipis i 1.500 quilòmetres de fibra, i 178 polígons industrials.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Tiene la palabra el diputado.

Javier Rivas Escamilla

Gracias, *conseller*, por las explicaciones exhaustivas. Sí, permítame una pequeña reflexión. O sea, yo pienso, y desde nuestro grupo pensamos que la informática, la tecnología, las comunicaciones en su conjunto no es un fin en sí mismo, es un medio para que los ciudadanos, para que las personas puedan acceder a un nivel de vida tecnológico que, por ende, tiene que ser mejor y no peor, ¿no? No creemos un becerro de oro con la tecnología porque todas estas cifras que me está dando tienen que estar al servicio del ciudadano.

Y sí recordarle que en este concurso..., que ya me parece bien todo esto que hacen, pero es que no solamente es lo que hacen sino cómo lo hacen, ¿no? Es que ya esto nació viciado de raíz. La propia Sindicatura de Comptes dijo que el concurso en el cual se había adjudicado la inicial, que luego ha ido derivando en fases sucesivas a siguientes operadores, pues, que era completamente un fraude de ley, que era un chanchullo; son palabras propias de la Sindicatura de Comptes.

Entonces, lo que sí que le adelanto, yo le agradezco su respuesta, pero lo que sí que le adelanto es que el tema este lo vamos a mirar porque es nuestro papel y nuestra obligación y nuestra responsabilidad como oposición. Y si decía que le hacíamos pocas preguntas, le vamos a hacer unas cuantas de este tema. Ningún problema; transparencia, claridad. Usted estará en su papel, nosotros estaremos en el nuestro.

Usted sabe que para el 5G la fibra óptica es imprescindible para los repetidores, o sea, la fibra..., a mí me da igual si es fibra o si es VDSL, lo que necesita el mundo rural es banda ancha. Para una casa aislada, poner una fibra de cien megas con luego un *router* que luego va a ir a una tarjeta red de diez, tampoco tiene *cap sentit*, no tiene ningún... A veces se nos llena la boca de fibra óptica como si fuera la panacea, y no deja de ser una herramienta, repito, al servicio de los ciudadanos, que ustedes tienen que gestionar de la manera más responsable y cuidadosa posible, no con la excusa de que es tecnología, la casa es grande y no reparamos en gastos, ¿no?

Vamos a fiscalizar exhaustivamente cómo se están ustedes gestionando y gastando todo este dinero.

El 5G abre la puerta a todas las cosechadoras que van con teléfono móvil, a los móviles, a un mundo completamente nuevo, pero para eso hace falta fibra óptica, que ustedes están haciendo el troncal, creo entender que en algunos sectores entrando en competencia con operadores privados, que hay más que Telefónica, ¿eh?, hay Ono, hay Vodafone, hay Yoigo, en mi tierra, la Vall d'Aran, hay hasta otro más, hasta Más Móvil, que ahora se está desplegando. O sea, quiero decir que no es lo único.

Creo que la Administración tiene que llegar donde no llegan las empresas privadas, y no hacer jugar a los empresarios con el dinero de todos los ciudadanos. Y si lo

quieren hacer, nosotros perfectamente lo que vamos a hacer es fiscalizarlo y exigir toda la responsabilidad que pueda derivar.

Gracias, *conseller*.

El vicepresidente

(*Veus de fons.*) *Conseller*, lamentablemente no queda tiempo para ello. Ha ocupado siete minutos sobre su tiempo.

Entonces, vamos al bloque número 5. Ya, en otra ocasión, si eso..., pues sí que podríamos hacer un monográfico, si está dispuesto el *conseller*, y, por supuesto, lo aceptaríamos.

Pregunta al Govern sobre el nombre de certificats emesos o renovats per l'Agència Catalana de Certificació CatCert entre els anys 2014 i 2017

311-00557/12

Vamos al bloque número 5, por un tiempo máximo de cinco minutos a repartir entre pregunta y respuesta, que contiene el punto número 19 del orden del día, y trata sobre el número de certificados emitidos o renovados por la Agencia Catalana de la Certificación, CatCert, entre los años 2014 y 2017. Para preguntar, tiene la palabra el diputado Javier Rivas, del Grupo Parlamentario de Ciutadans.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, president. *Conseller*..., otra vez yo. Hace poco vimos una propuesta de resolución en esta comisión, que se hizo desde este grupo, diciendo un poco que, bueno, que los certificados que emite CatCert en su momento quizás tuvieran un sentido, igual que los había..., el Camerfirma, el de la agencia del notariado, había veinte mil certificados. Como todo, cuando aparece, es una torre de Babel, ¿no?, pero luego el sentido común y las economías productivas, la relación causa-efecto del dinero que se invierte, pues, al final van convergiendo en menos certificados, que no sea una torre de Babel, sino que sea, pues, un certificado cuasi único, ¿no?

Incluso las directrices europeas lo que nos están apuntando, y ya está calendarizado, pues..., este tipo de prestador de servicios de certificados, como una entidad única y no como un laberinto, que nos es muy costoso. Presentamos en esta comisión los costes que tenía el CatCert *per se*, y era un dinero duplicado y prescindible, o sea, no era una cosa *imprescindible*.

Igual que me decía que la fibra óptica no llegaba a Organyà y ustedes hacen que llegue, pero es que el certificado digital, tenemos todos, que es el DNI para personas físicas, y, luego, para personas jurídicas hay un montón de certificados de casa de Moneda y Timbre, y los que van a venir de la Agencia Europea de Certificación, ¿no? Desde que apareció el DNI electrónico, yo lo que he visto en su propia web es que la solicitud de certificados Idcat y CatCert, pues, ha decaído muchísimo, lo que indica que es una tendencia un poco que creo que ahonda en la lógica que le estaba explicando, una lógica de aprovechamiento de economía de escalas, ¿no?, no de ir duplicando y triplicando... Al final...

Mire, yo *vinc* de la Vall d'Aran; de Lleida a Barcelona yo vengo por la A-2, es una carretera del Gobierno de España. Bueno, me da igual. Ustedes lo que parece a veces que pretenden es decir «no, yo voy a hacer otra carretera al lado para que sea mía». A mí me da igual. Yo quiero *una* carretera que dé seguridad, que esté bien conservada y que esté bien mantenida. Duplicar los costes para decir que los catalanes vayan por una carretera y los que no son, o ustedes no consideran catalanes, vayan por otra es una muy mala gestión, innecesaria, y en los momentos económicos que vivimos y con todas las visitas que hemos tenido y esta conversación inacabable de por qué pagamos y por qué no pagamos –bueno, mejor dicho, será por qué no pa-

gamos– y esta conversación inacabable de buscar excusas. Pues mire, aquí pueden empezar a encontrar, recaudar dinero, ahorrando con la gestión.

Usted hacia el símil del padre que se queda con el dinero y el hijo va mal vestido. No, es que yo creo que el padre aquel tiene cuatro hijos, y tres van muy bien vestidos, pero hay uno que no se administra, y, como no se administra, pues va hecho un *drapaire*, ¿no? Creo que es un tema más de administración. Y aquí le estamos dando ejemplos de cómo ustedes pueden administrarse de una manera mucho más eficaz y atender a los compromisos realmente importantes, que no es la tecnología *per se*, sino los ciudadanos que habitan Cataluña.

Gracias.

El vicepresidente

Gracias, diputado. Tiene la palabra el *conseller*.

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Sap què passa? Que si per vostès fos, doncs, també tancaríem aquest Parlament, i tindríem un sol Parlament a tot Espanya, eh?, un sol Congrés dels Diputats. També eliminaríem l'autonomia, i, per tant, tindríem un sol àmbit de gestió a tot l'Estat.

Però, miri, és que aquí hi ha una nació, i no ho dic jo, eh?, la mateixa Constitució espanyola ens reconeixia ja una nacionalitat, per tant, tenim una identitat pròpia. I, per tant, tenim dret a dotar-nos d'instruments també pel que fa referència a la identitat digital i a la certificació digital. I si a vostè no li agrada, el que ha de fer és, evidentment... Ara sembla ser que, com que donaran suport a Andalusia a Vox, doncs la seva proposta estrella, que és la de suprimir les autonomies, m'imagino que vostès hi deuen estar a favor, no?, perquè van en la mateixa línia que vostè ha comentat pel que fa referència a que hauríem d'eliminar que a la Generalitat i que a Catalunya hi haguessin certificats digitals propis, i que poguéssim impulsar una identitat digital.

Doncs, bé, miri, no hi estem d'acord –no hi estem d'acord. I, per tant, nosaltres per això impulem, eh?, iniciatives en aquest àmbit, amb una gran diferència: que mentre el DNI electrònic és un element de control, perquè l'expedeix el Ministeri d'Interior, nosaltres la identitat digital l'expedim amb ànim de servei, de serveis digitals, i perquè la gent pugui accedir a serveis digitals. El DNI ha estat un absolut fracàs des de la perspectiva digital, un absolut..., no l'utilitza ningú, no hi ha darrere la capacitat de poder-lo utilitzar en pràcticament cap servei digital que hi hagi a la xarxa.

Per tant, no m'expliqui, si us plau, segons quines històries en aquest àmbit, dic, perquè, bé, aquí toparà vostè, primer, amb una realitat catalana i amb unes competències i amb un Estatut d'autonomia i amb una voluntat de ser del poble de Catalunya, i, per tant, també en l'àmbit digital.

I, en aquest sentit, aquest Govern, doncs, mirarà, eh?, d'exercir aquestes capacitats en aquesta nova realitat digital, i, per tant, també pel que fa referència a la identitat digital.

Gràcies.

El vicepresidente

Gracias, *conseller*. No tenemos tiempo para repreguntar, se han ocupado tres minutos de la pregunta, y el *conseller* tiene dos minutos, pero no puede ocupar dos turnos seguidos. Entonces, daremos por acabado este bloque, y, por cierto, también las preguntas al *conseller*.

Agradecerle su asistencia, y que, si está dispuesto a venir a hacer un monográfico sobre ese proyecto de Xarxa Oberta... (*el conseller diu: «Quan vulgui»*), está usted invitado, y cuando quiera, pues, podrá asistir.

Muchas gracias a todos los diputados. Y nada más.

Se levanta la sesión.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i dos minuts.